NATIONAL LIBRARY
Rare Book Section,
Mar
954
Pr 615

SP/18

Mar 954 Pr615

[illegible]

[illegible]

শ্রী রাম রাম বসু কর্তৃক রচিত।—

Pratapaditya

[illegible]

[illegible] ১৮০১।—

NATIONAL LIBRARY
Rare Book Section.

শ্রীরামপুরের ছাপাখানায় ছাপা হইল।—

১৮১৮।—

NATIONAL LIBRARY
No. Imp. 4572
DATE 13/11/09
CALCUTTA

IMPERIAL LIBRARY
15. AUG. 02

College of Fort William

RARE BOOK

NATIONAL LIBRARY
Rare Book Section.

भाग प्रतापाजेष्ठान्ता ।

पीपनण ।

आपंगछेशांत् नाम नंछेमेदी मधुरीम छनेम छनेम नाजे कीबम साह्ये घेरोत् मण मखीपथी आर्थ छपथ्यांब मेपळ नांपमाग वयमयांत् येत् आर्पनून् आछंना पीस्लान क्षिपास्या मननाचे मढण मेणत्या नीतीचे प मरान छणी मीनाप्रनपा मंझीव जीपख्यात नाझीं आप्याने नी छपूघी माणसं घ मसंग वयमरोत् पूर्णपन न करणाचे छुःखीत घेरोत् ।

संपरी सर्पांपूर्वी याछेशांत् मतापाछीम भानंचे छम नाम्ना साह्ये घेरोत् आछंना पीस्लान भानसी भाषेत् घोडासा पर्णीम पढे पण सांगोपांग नूर्णी सम स्न नाझीं याम्नीशां आछंचे न्वनीचाचो पर्णून पंग भाषेत् यथा मयंचेत् पढे हास् मधाळी रींघी मनून् मयनाछी भाषेत कनफाडीपनाप्रम पेनचाच

शीपनामाने ऋक्षेत्र ओंसमरा ध्यायांल्ननणे थाणी साठेप ब्रेम्नंव श्रीनी मानी नोमीज नवना श्रेष्ठ आसे।

याप्रसंगाव्या प्रथम घ नामसंकीर्तन नापंव्या छम नण पंगल अनयस्थ येरा पूर्वेहेशी नाठणान थपठे नोव गानावें शोधस्तप छेशांसनो कठिन् पाठमठठ पन गण्यांरा नाठोम थणो व्याव स्थानों पक्राड मेम व्यावेंवे शाष्ट समम्नन समशांमाचे मचेनींरा कनुन नाहीं छफरानांरा मोठनीन येरोश् नामसंकछो व्यांचे सठीरा छफरानथिव्यांरा येण अण मचीरांः सपीम पनीवीरा साष्टेरा नामसंक योग्य मनुष्य यास्तप व्यांचे छफरानांरा रोछो मोठनीनगीनींरा व्यामन साष्टेरा।

याव नूपीं मोरी छोपस गेघ्यापन नामसंकापन थेपनवा यानुग्रह साम व्याच्याने क्रमशः व्यांमचे रीन येम नक्षेरा व्यांध मधीष पडोछगाव नांप भप नंछ मधीभ्याव नांप गुणानंछ धमग्याव नांप शोप नंछ ठेपष्ठ रो रोघे भाठी थपष्ठे भरीव्या भपयन छछण पढण पानसी घंगभ नागनो अभूरी पीघ्येंरा

फार नीपुण होतेत् त्यामध्यें असता श्रीमनंत असो श्रय योग्य होता।

अनुनगीयाचे उफ्रानीस् यापद्धे घापाचे मध्ये अस अन मनीद् होता ईतक्यात् साफल्लानीस् मोनो अलाघात अंशान नार्पंचा छन्न कण मठमी होता त्याचे सामांरी श्रीमनंघाची अधोशी साळ यालय होयुन् उिघास होऊन् गौडाचे नालयनी स्थानी गेल।

त्यासमयीं गौडांस् घाफशाही अंह धंगाम अणो धमनाचे वैछशाचा उध्यस पठान असोचा नजर सोष्टेमान गनीनो नार्पंचा होता पठीमा पासून् त्याच छप्पर्य अस अंठीं फान नष्पर छेपयोगाने त्याचे मोरोम घोपस पूर्वी धंगाम धयन घेउँमा यारील खयमाचा धणी होऊन् फान छेप्पयँपन साम होता त्याचा पीरलान च।

त्यासमयीं धीछोचे राष्ट्रापन ठेमायु घाफशाह होतेत् त्यासमयीं सष्टेमान अपळ धंगाम अणो धमनाचा नजर होता। राघनन्तन ठेमायु घाफशाह मन आपन ठेमायु मचशामनो अनेम संगरी होती ते

मनुष्य सगळा ह्यांचें मनोरा् घेतेल् थाम्रनोंता कौंघुस्तानोंरा् घ ठशाउ ष्यायान्वा ठिडीन मडम भाठोंळ स्तुघअटापन राष्ठजांस शाठ नष्पत्तो ।

यान्न थाथल्लशांरा् सष्टेमानाने सैम्न थमल मनून् घेडेसान्वा स्तुयाठो थापष्ठे मनराव्वे भेम थणो घोम शोन पर्षं पापरा न्मारोन्चो स्तुघ्ाव मह्लेस नन नठोरा मेष्ठ याच्यानेव भाडान धनाने पनोपूर्ण भेम ।

ठिपनांरा् ठमायुं शायवे पडीष्ठ पुन थामधन शाठ घोळोचे राष्ठ्रापन घाठशाठ राष्टरा् न्ाम्नव्वों सष्टे भानाने नानाम्रल्लनव्वो सैगारा थणो मनना घेठीन् थामधन घाव्हशाउ सठोरा ठिमम्नरा मेष्ठ समयक्रमी घाठशावन्वे थानुग्रमने थानुग्रऊंरा मेफिन् थान्न टोन्चो स्तुमांरा् पठामेघ ष्यायान्वा फनमान रापा भाना मल्लनान्वे शोनेपाप पापम्याने स्तुराचें घेठीन् म्नः गेडांरा् थापष्ठे नामधनोस् पापष्टेरा् थास्लप पनम्र छेष्पयांने स्तुघेघानी मनोरा् घेरोरा् ।

थाम्लव्वों नामन्वंघ थापष्ठे मनोपनासगठ रोष ईंम सोंगारो घेठीन् गोडांरा् पापष्टेरा् मोरीम घोपस पम

असून नजर घेऊन सुलेमानाला सलोरा भेट केले त्या
धंदे इंग्लंदचे धनको प्रमाणे अनुनगोध छफ्रानांचा पथा
थोर शाहेर् यांणी त्याच देशांत पडा असून पस मना।

त्यानंतर काळमध्ये शीपनंघ मोठा नवीन अमा
ऋष पीयर्यो सचेप सुलेमानाचे कपळ करा येरा
येरा त्याच्याने सुलेमान शीपनंघाप् अणरा येरा
अनुनगोध छफ्रानांत् घेणी भ्र येरा त्यास् छप
वाहला शास्त्रापन सुलेमानाचे अनुग्रहाने शीपनंघ
त्याच छफ्रानाचा घेणी शाम। सुलेमानाने शीप
नंघास् सन्मानपूर्वक पल छेऊन् स्थापन मेह।

राश्री पाडून् शीपनंघाची पृथ्वी ऊिशनोप्तन
घ्यायाची घाडो मरा शाह्य अयांचा शोपडा मना
याने सुलेमान शीपनंघ स् धरोशय संग्रम असून्
गेहेर् त्याच्यानेच त्याधंचे फाग्याछ्याचा घ-ंप
शाम। यानोरोने एन पर्वे शास्त्रापन सुलेमानाचा
पडोह इंग्र घाजीछ अग्रमा घाडीछ हे घोचे इंग्रनं
पाठशाळेत् कानडी अपुरी पीच्याभ्यास् मनायास्
मेहेर्।

शीघ्रमंडळाचे दोन पुराणे सभासदांचा ठेंस औठनी आणी गुणावंत, वा ठुन अनमी पहुप्त ठे ठोवे ठाठी आयशः ठम पयाचे शीघ्रमंडळाने वाठोयांस ठाठी ठाचे पाठशाळेंत् पढायाची योजना मनून् ठीह्मी यावनणी टे ठावे ठेमनं नवयत्राच्याचे सठोरा ठठण पठण मनोरा् आणी ठमत्र ठेळरा आणी फोनरा चाठरा् आहेरा ठळु ठळु वाठीठाचें आणी याठो यांशी माठो मेशो शाठ टोयांशी फान ठोठ शाम आयशः यगळे घेरा नच्यरोरा।

ठमे ठे पयों ठाठीठाने याठोयांस् म्हणठ मन मीं याठशाठ शामेरात ठाम्ठास् पयोत मनीम् ठेच मास्तो घृढ मशोवा आणा मम ने स्लवें येठीठ् यांचा च नायघ ठाम्ठास् मनीन् यांरा् अनपा येठी सम याठ नाठों याच मोरीने घाम्मकोठा आणी ठठण पठण राघा पाणठीन पीच्याभ्याम् मनरों मनरों प नाना ठुठ भागाने माळस्प मनीस घरोरा् याचे मस्तने थठोरा चोपस गरा शाठेरा।

राठनवत सहेमान मेठेरा् याचे पडीठ ठुन घांनीठ

खाडरेगानी झर्यापन नोनूपंग झाडेर् थासमयों सडेमानान्वा अपर्छ उसो नापन्वा थाने घाग्रेगास् मानूल् सारा गोपस पापेरा खघेगानी मेड । ईंली यांग् थमीनश्नीरी नापंन्वा उम सनगान सडेमानां झडून गङ्गीणेस् नाठग् घेरा थाने येठीन् रानपनाने उसोस् मानून् गाठीगास् खघेगानी मनसघेपन घसपीडे।

गाठीग नपघ झाभापन पडोड ने शीठनी थास् भथनाके पीक्रमागीस गीराघ गेठीन् सर्पध्यस गीष्प्रयन राषा अनमीपडप्पास् नाने पसन्तनाय गीराघ गेठीन् शनसामानीन्वो गोपणी याप्रलने गोघा पापस् गीडरा घणो गीराघस गेठीन् थपडे घनान्वे सर्प ल्लमा लक्ष्पन नोनूपण मनूल् पनम था झ्यागीरा मेड। गाठीग खघेगान घेठीन् प्रथ पा..ग थनुगरा रोषण पैनीठमन न्माय गम्मास पीन्वान मनण नाना प्रल्लने भ्रेलन्वो योधि समान्वान घेठीन् दर्पन्न यराम्पी झाडेर् ।

प्रथ आणी ब्राह्मन राजा सैन्य समस्त अनुचरा
स्त्रीरा यासह्मन.ने मोरोप्र पर्ष गरा स्राडांरा समथा
मुनूपो घुघुंच्यीस् माप्र घेउन् थाणिछाढे थांरा:मन
णांरा नानाप्रह्मनची घुष घुच्घी उपस्थोरा स्राळा
थापठे मनोमनी पीन्वान मेम कोसपेन मासो स्रुप्या
शो पाठे थाणी प्रथ क्षेत्र राजा थापन न्वाप्रन प फौक
समस्त माझे पशोभूरा प थानुछाष्ठ स्राटे थाठेरा थाणी
चोश्रन्वे घाघशाठ्ठो माझे नेमणुप्र प्रमाणे मन राजा
सैागास छाघीष्ठ मेध्यापन क्षान संछीष्ट थाठेरा थाशी
थास् संप्ररोप्र मास्रो फौक यथेष्ठ थाठे पारां चोछरा
मन घ्यायाची स्रजों थागस्त नाठों षिनाना पंडान
मनोपुणी थाठे थाणी थाणोप्र मौरोप्र धन संचय मनूं
समघ्यास् च्याच्याने फौक ठेपीन् राघनलान घाघशाठ
मन माझेपन क्षेन प्रनरोष्ठ रान म्रोंठों राघनुनूप
मनोन् यांरा स्रारो स्रय प छोंघुना घेश घेय ठीसष्ठ
मानाने थापठे पनाऋमाने हे नाम्स थापठे मनरावो
थाणोष्ठ पाठे मोंठों ठीसष्ठमान घेंघ रान टोन्व स्रस्थास्
_ मे नपवून् छिमना घेरोरा थाणी थास्ठो स्रस्थास

त्यांस् ऐसी त्यांचे बापांचा जीव [illegible] तो राष्ट्
शासन घेसनेत् मी त्यांचा [illegible] कारागृह
करीता येय त्यांस् मी आणखीन् मन ऐशान माझें
त्यानेंकरून मानवें घंगी म्हणून् यथायुक्त सैन्य
ठेऊन् मोठें कुशलीनें त्यांचेशासन अंधेर मरील् ।
हा ठिकाणचा शिपाई लक्ष प्राण हानि यास्तव त्यांचे
युद्धीचा क्लेश झाला । तस पंडीतासाठीं म्हणून मोठे
मी पीनाश लक्ष पीपनीस युद्धी । तद्नुरूप युद्धी
प्राण घेऊन् चीनच घाडशाचा कपळ की छिअना
आणी शेगारा पाठवीस येता तो यंत्र म्हणून् आपले
तोन्ही लक्षाचे आधीननोत्पन्न घेतांनें सैन्य काम
ठेऊन् त्यानेंकरून मानवा घंगी म्हणून् आठ हाच
पर्वे पायेसो छप आणी सैन्यांचा संचय केला । याच
म्हनने फान चौपस लक्षेपणांनंतर पीचा : केल
के आपले बापांचा जीव मानाप आणी बादशाही
राष्ट्र गैडांत् कोमाण म्नाप राष्ट्र कोमाणास्तव
घडेरा मलनचे नवाचोम आणपीडेत् आणी पीड इक्ष
[illegible]

इस फौज ठेवन शेरू आणी भंडार सहित. घेवावे वनोपूर्ण करून छावणीं फौज सेनापती सगळ पश्चिमे रानचे प्रदेश व्यापन आणी छावणीं फौज छावणीच्या व्यापन यामुळे दोघीं व्यापन फार सापडल नूपीं त्यांमी ठेपला जे कोणाची मजने घूसण्याची फौज देशांत प्रवेश करूं न शके।

यामुळेच उत्पंन आणी धन सैन्याची घालण्यास पालून छाणीक पीषय सर्वाने मत घेऊन आणीशय आठंग्रास व्याव्यापन पापनंद ठीतुमत्ताने पीरा घेऊन पीपीलना प्रेठ जे त्या थाचे फायदशीचे आस व्यापयाचा पूर्णकाळ ठिपस्थीरां घेऊन धीमनोरा उशी त्या समय धानंभ श्राप्रपाठे उशीयाल धारां धनीज मासठोरा यामुळे न छण जिन्वोरा नव्हे अपष्ठे फाम सांगपो पनामशीं स्थान करून मयनाण्यास उभांरी घालऊन त्यठपे आणे घापा कोठनी ईनडेल आणी मासा पनामशीं आयोम आणी पीत्रान करेशं व नेपाठरोस् छाणीछास् छुघुंधीने घेनून छुपुंलो उबनाण मनपीठ नाम्न थन सैन्यगर्प मत्ताने प्रमत्न

म्हणून् अंतःकरण आठंख्या भेष करते अशीयास् याच्या शोपठ घना नष्वे थोडे छोपसांस यान्व प्रान देईल पण छोडव्वा घाणशाठ अमघन व्यास् छोंधु स्नानांस् मानस नाठों असा मनुष्य क्लेच्छी नाही हो ब्वोतीनगड प्रभृती नाम्याचे मान्य हो सर्व त्यांच्चे मनराळ्यांस् यठेस् घ त्यांच्चे पुष्टि म्नय पन्तु देव यास् छोपछोमेंस् नाश मनरोष्ट यरां सकळ्यंघ या नपळ नाठण संभवांस् पडण पडेष्ठ यानी पापेशो ठीमन्व धणीपण याछेशापन यठे नीनाळ नम्म स्थान यान्वे पण म्हणून् रोधे पडा मना जे यान्व समयीं त्यांस स पनोपन राधा रठीःळ्यंघ नाठेष्ठ यय राघवन्तान रम यान्वी न्वाठ पाठोन् जे मरांप्स यासे हो मनू सन्नष्ठ नाठीं रान यान्चे पापाने पनोपना सगठ घुडाष्ठ ।

ठीमान छोधे प्राणि याणी पृथ्वी रोघे प्राणि यांच्यो यन्व पनाभशें स्थीन म्हणून् छेश छेशांसनी मनुष्य पा ठपून एम्नंस स्याने शोध्ये मनोरांऽ घसीण भांसो एम यगा यशठन नाप्नंची घेपनोस् कमोछानी न्वांठ न्धि मसंघनोंची कमेछाम्नी धेरो रो नांःसंराम घेठीन्

मेम चठे यासप रो घेजनीस अगा कान घुगंम
डीष्मी अया यायाच्ची पठ नाठीं नघी नाठे पनी
पूर्ण घाणी घस्रोण सुठीप्र नपळ घोन धनण्यस्थान
कानाप्रभ्रनच्चे ठींसन कंठी पघ घसपठ गंडान
मठोष ठुमनाघी फान पनपश्ची नघी पनीपूर्णा खांरा
ठींप्नोन ठींफ्नोनोणी मोठी फयानप्र खास्थानाच्च
नांप घाघापन खास्थानाच्च परांमान पयठीन् ठप
ध्यास् पपडठा खाठांर्ठ माणसं पाठपून समय नंगठ
प्नपवीठ पाणी नघी नाष्यापन अगा अगा ठुठ घंघी
मनून् पठ प्नयडठा पांच सा प्नेस पाचेरा अंघ नूंघ
ठासु च्चांगठ स्थान प्रखुरा राठ खाच्चे मध्यस्थळी
ठल प्निसापक्षा ठधीम च्चठांमडे पनीश्चि श्चेघुन् पडा
घनंप मेठ । सघन ठीफखठ रीन च्चान ठंड
ठंमानरा ठीघ घेठीन् ठीन्नम पपस्था पूर्णम ठुनी
प्रखुरा साठ च्चठांमडे गंन गोम्र शघन घाभन घाग
घगीच्चा यानोरीने ठेद रीन पषांरा ठे स्थान
ठरोशय शोभान्मीरा प्रखुरा राठ । रापनच्चन फप
च्चंघ ठीठुमघानाने मंनोगणा सठीरा खास्थानी अठीन्

माळीष जे ज्ञान नम्म स्वच्छ येथ स्वारूप होये पस मनायास मन प्रसन्नता साठ्ठ थपण होये पस मनून् गेडाचे पजांत् जे मंठी नगछ प नपठीन टाघा थणठीन नग परन्तु ज्ञापसठोरा सऊिहुंघ पनीपना स गठ नापपन यशठनांत् थणपून् खडीकरी पाळेन् सर्व सहीरा गृठ प्रवेश मेल मेपळ ओठनी थणी अनमोपष्ट्य टाघा शीपनंछ घेश पांजा यारोघा पंढून् पसंड थापध्याची स्थीरो यशठनांत साठ्ठ टो शीघे गैडांत् धीज्ञाड पनीं नाचयाप्रमाणे नाठी षेरा ।

यासल्ने पांच सारा पर्व गेध्यापन थमघन घाछ शाठ मर्वेप्रतापपंरा थाचे मनापन ठे गोष्ठ पड ठ्ठ जे गैडाचा ठ्ठपेघान घाठिछ धठेता घेपसा पासून् छुडपण मनून् थिकना घेत नाठीं थणी जे मेण्ठी ठिकमाचे टामोघारूप करो त्यास मानून् घामटो मौंप मय मनटो त्याचा ठीमणा मोव्हन नाठीं सेना थनेम गोळा मेठ्ठ थठे थ्रेन त्यापेसा थधीम थणी पीन्तान मेन थठे तें येथे पुनः मन

होणार नाहीं व अफजल येथे राहिल कोणीं म्हणून आपण घेऊन बादशाही मराठी राज्य अपले नांवें त्या वीस त्यांचा अशी पुनाशा आहे राज्य आहे।

हे गोष्ट यवनांस वनवनशाह अतीशय क्रोध ने चीडला त्यानें पैठण त्यांजवळीं आसमान म्हणून त्य हाथि के स्थीत घेय शौहुल्लानांस असा पनाक मी बादशाह मधी म्हणून सान नाहीं तालक्षणी नांव गोडखमजे नांवें फानमान सान आणी घोड खदा फौज सघोस घाटीघाचे पानपन्नासाप गौड नाक्षापन तैनात साहेब फानमानांस खळोस घेत के घाटीघाच ठाम म्हणून बादशाही फौजा पत खळलपून घेऊन् शहर घाअन तथा घाटीघा त्या पांडात व पक्लु भाप सर्व चीखेस घाथीख मनी नाम गोडखमख असा फानमान भापून घोल खस फौजचा सेनापती घेऊन् शौहुल्लानाकडे घाटीघाचे पानपन्यासानणे चीघाखेत् ठलुः घो मघोक्षांत् मराणडीचे सनयघेपन लेख घाटीघाचे फौजचा

मोनच्या थंडी येतां तेथें पापलेस् हाकशाव मजीव पर्शमान पडोडेन्व हाळेशाचे पर्मीमने धोंडुन्याला लीन् हाळिहारा डांबीव घेता हाच्यानिच हाळीव घपज्ञ वापची फौज उमन मनून् टीमन राथा मठीम मठे पाठपून् त्याला त्यानी मोनचे धंडो मनून् सचेप शापथन घेता।

लोडथमळाने गंगेचे तीनीं येऊन् पाठोडे ने त्या पानी हाळीशाचे सेना फात घृफरान नूपीं नागेडे घाठेरा त्याचं हापमाची घृफरा पाठोन् सफसा लेपण्यासठी पान घ्यायान सामर्थ्य शाहे नाहीं पनेडी मीशोम छोपसाननान सफ्फ घेऊन् ने... पान घ्यायासप त्यापाना लपळ घेता घेतेश् त्यास् शोपाचे गोळ्याने नाहसगळे पुडुन् घेत असे मानीशोचे हाकशाची फौज फान मानडा मडळ घाणो लिको पान ठीरानुं न समडेरा। लोडथमळाने य सर्पमलन पाठोन नीनु घायकामी पीमर्ष घेऊन् हाकशाचे छञुनांश् पानका हाशरा पीपनण मूर्रम मेळ। हाकशाचे य सर्प

हमाल्वान धयडोन् मग्रक्रोधक्मीरा घेऊन् सैन्यांत
आवेशा उंच आणी घोषणा घ्यायास् घेत्रा मेळा।

घोडचे राष्ट्रमंडळ पांच हल फौज येरी सर्वस्
आणुन गैडापन नढाई आणी छाउणीच्या टोर्ई
लपायास् घाला झाड यापमाणे रामस्त सेन्य नग
मठाने मघचंमपन घेऊन् चणाने मानाने ईकाडो
शब्द मनरां॰ आणी डोकीमनाघो नणछंश सोडता
नाना पच्य घमाशा उंच मणछल डीनी फेनी नाय
लळी धंधं गुड गुड मड मड शब्दाने शीन घेणीं
झगझ आणी पंपंडोये भेम पंपडागारा मघमिमछेट
मनींत ससैन्य गैडापन नढाई झाली। घाघशा
छठी आपण शीमन छेत्रयाचे मीसाने गैडा मडे
नपना साहेरा। छाउणीचे पमीजेन पाठीष ने घेरा
स्नेण्छोठो प्रज्ञने नोनाप्रनण घेऊनं समरा नाठों घाघ
शाठ क्रोधमीत घेऊन् घ्रारीनणी नोचाहेरा च
समाचान छाउणीस डोकीन् छठोष नी फुटे ने उप
युक्त आहे तो मनायास् घत्रा मनणे।

आसमाचानाने छाउणी डीळेपन्न घेऊन् पीका

माचीष थणी पंतप्रनायास् घमगुन थाचे थामरी घाष्टम ने मी ऊम्थास् सानांशे मडुन म्हणारों थरां मास्ता नय घेण मठोण घेसरा मंनी चीक्ष्थन थ्वसथरोंने समस्त सैन्य सठीरा सज्ज घेऊन् मास्सा थान नठार्छ मेळ थठे थाशीयास् थरां जेग्ठाना मगफुन थठे मीं त्यांच्ये समस्त घेऊन् घनोघनी मनूं सभे घलोध मास्ती ऊथस्था शेपठीस् पापछ नाठों तन थेसी छुपुंच्छी मन नसें नवनरी मीं मेष्ठ थासरां सती सौंयपन पराक्रम मनूं छछेरों थस्तु सर्व समयानुरूप घडरा।

थरां थान्ना थाणछीन् ऊपाय नाठों थमन्वे थाण छीन ने बे सेनापती रथा सेन्स नीस्मे म्भान्माठांर्छ थठेर् थासर्पस् ऊरान पश्चीम थानेकरापन पाठप थणो ऊम्थी ढोघे भाऊ मासे सांगारे थासा थन्थी माघे थस्तुन् सैन्यास् नराउ पापरी मनूं थाणी नाक्ष्य संनसण मनूं मास ने करों पील पीषय नीडांरा थठे री सर्व यशाठनी ऊमवे घनी क्रमशः क्रमशः पाठप मग थाणपीठ कर्ष्ट छे ढोघे भाऊ

घाटीघाचें छरीशय पीभ्याखम खुधेघाचीव कीतम छप घणी सोन नूप शांघ भैराळ ळंस भपूरी समस्त भाड ढांड नें ळंढो घिरा रो घणी प्रधन सर्प रा चा चाधेंचे घाण्ठेन् चाननाव कीतम घिन घणी सा शठनाचे पत भनणानाव घेन शांतुड पावेरी नेंनें सामग्री घेरो रोठी कीठेड भयाचें फयारूप समरे। परतु छाघै भाग्न नपळ समर्पीरा भेळ याछोघांठीं सठस्तापथी नापेपन सामग्री घेरठीन् यशठनांरा् पाठपीळ गैाड भाय श्रनठीन घेठीन् नाठीम ।

घाघशाठ छसम्ता सगठ घेठीन् प्रयाग पावेरो पापडेरा् भीरोम छीपस घपण रोपे नाळीन् फैाक छुटे रैनारा भेळ घाव समई प्रयागचा भोळा नवना भेळ रो भोळा छाच्यापोठी घठे ळशोपान भांरो भाय पर्षांपधी गरा स्राष्टेरा् पनंळी घाघशाठी डश् भन पान च्यायाव छनुभ्रळ न पावेरा् ।

यामध्ये पघ छैपयोगारा् छमे नात्रीं घाटीघाचें फ्राभंरा् घडुसा मध्ये मळठ ठीपस्थीरा घेठीन् घपच्या मध्ये पनस्कन भाना भानी साळ चैाभी भडे ळेणठा

Mar/354/P.615
Imp. 4572
dt. 13/11/09

ह ओरा नव्परा थान्व ञपनाशांर् घाठशाञ कैाथ
के छनघान्व पार घेठेन् मोग यणा धाद्दन् छाठेघा
वि सेन्मास् छेम्र थीछेम्र मनूनू छमम्लवीं फान औ
इनस् मानून् गाभ्रेष्ठ क्लंम्रे दा मेम छसापथन घेतेरा्
धम्रेड आणसं च्वपम्र सनंकम गाठेन क्लेछ्या सा
न.के फयारसें घेठेन् चीग छ.गारानी पळाष्टेर् की
थान्वा ठेगणा न नाठेम।

इेथ्यां छाठेछ गोडाधीपशांने घ समाखान थाद
मीम मों धाछचाकी सैन्म पार घेठेन् मोनन्वा गोडून्
पंठंछ रेथ्यां छाठेछाने छांशःमन्नणांर् छारीशथ
पोरा घेठेन् पीन्वान मेम्र के थरां क्लंठी ठेपाय
नाठीं चीसरा रेथ्यां छोघा फापस् घम्रठेन् म्ठठ्ठ
के छने फाठे थरां क्लय मनूं समगो नोकृपाय
गाद्य चेसरी सुठे छेभ्पन छेच्छा के घेणान छसेष्ठशे
घेपे सध्यः धम्को क्लय मनापं क्लंठी छुफोरा चो
सरा नाठीं गास् युध्धी धळ ठेम्थो घोघे फाठे
ठेम्थो छेमठे शेमठे गुम्र फापी नम्र कन सुठे क्लेण्ठी
ठेपाय मनूं सम्र क्लंमी थापरा् मंठगराः आणाः

याटनाल मनेश्रोयं यापरा खोमल्ला मतीपा म लय उत्ठोम मरो यापरा श्यास तापरा थसी थोस पीव नुम मचशाठ येपे थश्यापन कन मेणधी थनुसंधनाने मेण्याचे घ्यानीं चेथ्रोर घेतिन् मंत्री घन च्यायाचा जियोग मनूं सल तान मनाम थीथी थयीं मास म्हणाण उम्याम् थधीन येय।

संप्रतीम थम्ही सठथाहुध सपनीपन, नाकमठ मन पाठमपन करों मामा शोधि समान्वान घेरा म उमन्वे मटीठ पर्भमान मोलामापन पर्धरापनून् उतानेन नाथों तान थम पनन्व पोच्य छुडे येय पव येय थच्चे प्रोयराम घंडी घोचा घेतीं याधपधा गोष्ठी म्हणताच गोडाधोपरो घाठाच नोघन मनून् पाउमल सांडेरा थणी ठे ठाथे पाठि पनम घंचु पोछेच श्यायाचे उपक्रमाने होल्लरीं पाउमल घेतिन् नड तां नडतां भूमीपन पडुन मड पडा मेलूं मगडेरा। राघनन्तन घाउिधाने घोघे पापस समाधन मनून् थोडोमधी पलुभाप घोम वान पर्थ श्रेयाचे उप यत्न थणी मंठेम प्रथ घेराठ ने सुपनीपन नोमेठ

ऐय याप्रमाणें सांगाती घेऊन् आपण पर्वतावरून उतरून् गेले। हे दोघे आणि पैनागच्या वेश घेऊन् कांहीं एक कोपऱ्यांत पर्नेष्ट भूमीत् गेले।

येथे याजसाठीं फोक्स सहोरा नाक्स टोडअमस व नाक्स उिमनावर्णीत सैन्याधिपती वाढिवाचे पाक्षा पाक्षापन आमस मनीत् हूत मनीरां मनीटां कय युक्त घेऊन् नावमठमन्वे मोहुरांत् पापरो साहेरा।

तो क्षमा राघुनूप साक्षापन गौडाचा रहे- शाकान फोर्णन् मोहुयामध्ये प्रवेश मनून् पाहोय ने शीन्स स्मशान सानोध घेऊन् नाठोम पाठे मनुष्य राणा कृष्ण माशाचा संबंध नाहीं मेपळ मोहुरामान घाडिघ मौन त्याचे पात्र गणाची म्लेण्डाचोरी फोघ न पापरेरा पाणी क्षेत्रआगाचे पसूट राघसीमचा म्न गघ पनशी न भापून् दोघे कण छारोशय पीमधे साहेरा। योन तीन दोपस रोधे पीश्राम मनून् पुनः नावमठमस् गेले रोघुनूप मोतीम घोपस सा डांहीं लावून् नानसयष्ट व गौड पाणी नपळ पास स्वकीमवीहे साने पलगण्यांत् डोंगाना फोनपीम

ते धाकशाव्याचे अनुभवी पुरुष होतो नाते ब
मनान फेरीन् ते नन धाडीचाचे मधोष्ठ बे लिण्हो
मञनचामन खुवेचारांचा लगव पण अणहेन असे
तन ही पानमयच्चंत् येऊन् नाम्मासठेरा फेकून्
यांतोच्ची खुधाचा लगवपन पीलान पुरुष थाण
पीब्यास् त्यांच्या भाग्योदय घेईश् पुर्वीष्ठ दंघो
घरूमा ए... पठोतष्ठ आमनीपन त्याचो भेमणुभ
घेईश् थाणी त्याचो के ते थपेला थासेइ् तो तो त्याचे
यान्वलापना प्रमाणे शाप्य घेईश् थाणी नाश म्हण
होत् थास् लेण्हो मम्ननाणे नाश मनणान नाठीं
त्यांचंच घठोत घन मनीन् मठापी थास् ओणे नीतीचे
भय प्राप्त घेणान नाठीं यव कीयम सथ पुरुष
थामचा अणुन् थारां नपळ पावे ।

थांनीतोचा ढोंढोना घेतां घेतां याछोधि भापेगीं
थनुसंधन पाऊन् गुमनूपों नानमयअंत् पाऊन् थाम
गठनूपों पमीजस् नाम्मा नपळ पाठवीश । नान्साठी
पमीमचे ऊधिपन्चनो सपीखान समाचान पीढोत
भेऊन् पनम थद्याघोत मठेत पापने साष्टेत्,

आणी आपणांस ईश्वर जीवेपण देऊन संतोष वीष्ट आणी दाखवेल मी ऊंचो व आपणांस घेऊन या होतो ऊंच देव हाचाची आम्होही होव पणें आहे आशीयास ऊंचो करून म्हणा ते आपांचो शीता केलेलो अन्नने घेणास नाहीं घाणिचाने कपळ क्षा सन्मानाने येरोश आपेक्षाचो आम्हा कपळ यथेष्ट असीचा आपलीच। आणी यान्न आपोआपाने भक्ती आपांस छयोय।

याच्याने हो जाथै आपांचीं अस्यासन पाऊन् नाम्या कपळ काऊन नक्त देऊन् नाम्याणी भेट केली। त्याहीं हो पाहल पल देऊन् मनोनंदन हाथा सन्मान पूर्ण आपीपसी घोडाडास् घोषा केह। आपने जोपहो यांच्याघोआस् डहूद भी चाळिच केठे ऊंचो कणगा आहो जीरान केळ ने नाहीं भव नाक आम्हो लोक्य म्हणूं हमल नाहों जे केठे गेहे आहेत् पतक्षन अयमोह आहे भी नानमहम्मने मपें शासन करहेत् ईश्वर मात्र आपंचून् आम्हो आण

जीन औषधी म्हणून समरत नाहीं। ब्लगाच
धनाच्या शोध ऊन्धी मतीं अणता प नाहीं याजो
म्हणून मध्यनाज आणतो हे सर्व आमचे स्वाधीन
आहे तीन उघाच्या कुमात वेगळ्या वेगळ्या आम्हा
कपळ आहे आणी आ पीषय आम्ही आणतो तो आम्ह
पीकन्धी मनु भ्रमरा आपल्या प्रतीक्षा प्रसरस भनारपी।
त्याच्याशीं म्हणून औषध याचना पंच पाठीमापन
गहनुन्हुम येतें समेष।
शिष्यां यानी छ छनपंबर शोध्म के पंगपूमीश
यशाउनाचे भिक्षीम गंगेचे पूर्व मंडीप ब्लंगा पाखुन
आणी पूर्वी प्रचंपूर्व नद्याचे भक्षीम ब्लंगा भापेतो हे
भाषय आमचे ध्यांकिलीश काश आणी यापरा आपण
यात्खुमीरा नाघष तापरा याब्लमाची उधसरा
खम्हापन काश आणी ब्लनुनगोष्ठ छपशान पठीचा
अमाणे मारी न्यूळयाचे स्वाधीन काश। नाब्याजी तो
छनभिखल मंगुन ब्लेठ आणी नमीधानीची सनछ राया
ब्लथांची उधसरा याद्यंस् मनून् मब्लमचे घंगेघ
स्वाकरप सर्व सर्वोत गोळास् गेठेरा् आणी घंगोपस्ल

धनंक प्रेम नाश पसंरनायास् प्रधना॰ छोलाघ होऊन् ध्यानीशय संक्रम पूर्वेम ग्रहसनांत् पीघा प्रेछा प्रधनाच पीक्रमाघोल धणी जीपनच छीनुम घान छेश पांजा गौडांत् नाऊन् प्रधमचा घंघोपरल प्रनायास् अपर्ने साहेत् ।

धाल्लळीं छाऊंछाचे श्चयाची परंतु पंचभ्यापन धाचा श्वनसामा माछमधें नापेंचा ॰ म्डापनन ऊैरानून् भक्षपञ्चप पीप्रत ध्यायास् नाचमठरस् धम घेरा । धाने कऊन् छाऊंछास् पीनंती प्रेछ के घाछशाम्बे पाठपीष्ट नाच्माठो धपप्र शोधि फान प्रेम परन्तु ठीप्तणा न पाऊन् धपष्ठ संस्थापन प्रेष्टेष्ट नाच्मास् पूर्णी प्रमाणे प्रधमचे प्तयोपन धाध्यस् प्रेष्ट घठे धपभ्यास् पापभ्यापन ध्यायंस् धास न भन टोत् । धरांठीं कन धपणा कऊन् ध्यायंसठोत भोठ प्रना रांठीं घठोप्र धपष्ट संस्थापन होऊं सप्रे ।

छाऊंछाने म्छठ्ठ धास नष्ये कन मासी प्तंठी घनी ध्यायाची पठ धाच्ली रान पीक्रमाठोल ग्रप्र धगल्य समाधान घेरा । श्वनसामाने म्छठ्ठ यथार्थ

धेय या धंस् असन उल्बीरा यछे पनंडी संशतोभ शठरोचा स्नळ पडम थाठे व्हापनहो धोंघु डेभ भान छुष स्वष.प धपण घणीपण पापआपन रोम्ही स्नेणछाडी स्नय संघधि घरांडो धपण नन व्हानपळ घ रान मीं चणरों ने री डीम्यास् व्हान भनयान नाडोंरा धपभ्य भनुन् डीम्यास् डीमञ्ज पराभेंघ भनराोड म्यां शठनांरा हे पघंरी घयभोछ घाठे। घ. . ाने .टहुड भुनः रां घुहरो घडीन् स्नेणाचे घ्यानाने धनुसंधन् स्नडीन् भाघ ने डीपलन घेडी समरेग प नाडों रां घुभनेंघा डीभ समरावान घेशीड रोघ्यां मीं घडीन् घाघशाघ भडीड नान्माडी घेईन।

घुसनेघा माझुमधंने घडीन नाम डीमनापडींयचे व्हामनासठोरा पेठ घेराछ घणी व्हान्चे घ्यानाने डींठ नोन्सा सठोरा यागोष्टीची न्हाठना श्रेछ। नाम हे गोघ्ठ धयडीन् डाप्रगहनूपों छळणा मपंभ गोडांरा पाठडीन् माझुमधंस् भान धस्पासुन भनून् धणी हेनामठो स्नडोम घेडीन् घोंडडेरा रां घडीन् घाडी

छाय् शोघ घेऊन् ये ऊशीन मनूं कते म्हण कै ऊम फान ईनाम ठेईन् पाणी छार्मंस् मोठ मनबै मनुन् ठेईन ।

उछ्लान माऊमर्थूंने छवं चीराने डुनः मर्पंनापभ ऋऊन् छाऊछास् समक्त पृनान्न पीनंनी मेड्ड ईश्वन ईच्छा मम्राणे छाऊछाच्चा छन्नाह्लळ ऊीप मधीन चानीमोन्न चान्नी मनी भ्रंश घेऊन् घ्वठरो ऊीननयान्वी फान ईच्छा माछ । न छनी: शमनो म्मानीय ना: मेन घाध्यने । घेनमाने म पीषष घयऊीन् मरा कोडून नपधा नपळ पीनंगी मेड्ड ने नमद साठेघ सच्सा छस मनूं नक्क मंमी सच्सा मनमांरा पामोठ घठे ।

सक्सा पीघधीन न ऋीयाऊपीपेमः पनमामर्धा पठं पुघुमे छो पीन्दष्य मनर्फा गुणश्नीक्ताः स्ययमेघ संपघ । मान्वीन मेळनी छाम म्हठ्ठ घठे नन माछम थंने म्हठ्म्मा ममाणे छन छान्नान्वो गोघ्व छासनी हान छपम ने छानोशय पीश्वाऊम मयनाभ भीक्कमाचीष्व घठे तो मय मनुष्य न पाठपीना

छशांयास् जे प्रछापो नच्चे शो छपम्पसेप मनुष्य
भाठपीला ओप छोघा तून् श्रम नण येथे येता
घपण याछिश्वेंचे गोष्टीपन पास्या न प्रनापी घ
छीर्छयास् कय छिमनरा यांनी गोष्ठ नम्र घयछां ।

छाछिंछ छारीशय झळ पशांत् येछिन् घोष्ठम
आश् छांशाभनण फान जेछश् घछे श्री टोचे गेप्याने
घन घिर्छप्र गांश् संघेछ नाछों घेगमाने फान प्रल्ल
नीं मना भेष्ठ पनंछी छाछिछाने पीनाश झळ प्राप्त
प्रयुक्त प्रीमपी मानष्ठ नाछों । पीनाशमळे पीपनील
घुच्छी ।

घेगम घायल्ले झय प्रन्नू समता भीरुनाय पालन्
घोष्ठछ ने घळीयछी मेपळमांप्पन छींच्छा छाडूछ
अघल प्रानुन् पीप्रप पूर्षप्र नालाप्रछने नछरा
नछरा छापछी सछीश प्राघे प्रगश पर्पशापिनून् छिश
नछ । प्राछछप्रर्थं पछिन् नाभ्र छिमनापछीघस्
शप्रापाश सांगीशक्र घ्याछों घपष्ठ प्रजूल मनुष्य पाठपून्
छाछिछाश् घनुन् शतदाणी थान्चे डोल्मे प्रनूल घाप्त
शाघन्ने थाम्ला प्रमाणे डेर्छ शेंक्षापन ष्ठछमछीन्

छीक्षी थणी घाखशाठी क्षथ जथ धेनी केठीन् खपधे शठनांस् लेंटीना छीक्षा ।

छाठीघान्वी छे घशा पाक्षन् पनीषन क्षेम ने ने सांगाशे धेरोरा सर्प छीन्न पीछीन्न घेठीन् क्षेण क्षेठे जेष्टेर् खान्वा ठीन्नणा न नाठीम । घेगम पीवन्न घघना छीच्यमाना खरो क्षराना थाश्रु पनीपूर्णा क्षेत्रना घेठीन् चौलांचे पुरा्ली सालीष्ट घेठीन् थन्न छीधीने माक्षन् नाघञ्ञ भोंचीम् क्षल्वाननान शन्नि ठोल्ला घेठीन् माठीपन मडून् गड घडा क्षेखुन् घम क्षन थञ अनून् नडू अगञ्ञ समाघेन मनी थसा क्षेण्ठी नपळ नाछी घठांपीध पीमप पूर्वम नडरां म्छणारो ने धरां क्षय मनूं कोठे थाठीं क्षंठीठीपाय छीसर् नाठीं थानीरीने शोम नाना मन्ननवा घेग मान्वी पाक्षन् थापर् क्षेम घय घय शञ्ञ पूर्वन नडू अगष्टेर् थणी मठीणांराःमनणी ठीमनापठींठ घी न्घुरान घेठीन् नडू अगम ।

क्षेण्ठी क्षयांसप थान्व छीपठीं पीक्रमाछीक्षछी नाजमठनस् थाष्टे घेरोरा थाल्लकों रोठी थान्व स्थळी

उपस्थीत होऊन् मग्दालीनने पीथ्यळ उशीशाय लाहेरा नःरुपाय ऊपाय काय मनूं समतीरा ऊमनाप र्धीयनपञ्चुन् शनीन् मागुन् घेऊन् मघन छेप्पोछ। ऊमनापर्धीयने घाछमाघन्वे फानमानाप्रमाणे छा ऊछान्वे डासम थणी येनमास् शप्पा थणछीन् घाय काम पीनन्यारा मैछ मनूं अयागी पाउपीष ।

धीकृमाछीयाने याल सर्पन्वी घुछंशा पाळंन् औरापि मठीन रीचे नाळेन् गांछी सुघान्व मगछ मन समस्त नान्यास् समकजीन् पीछा मांपेराछ थणी म्कछष्ठ याष्ठा येथ रने मन्न साछेध छम्रान सठीरा थणभा नपळ मनीन थसेन् मीं थरां छे ना मनो मनजान बाठीं छाजिछ माझे बोटांरा उयाष्ठ धणी घेरान् याम्बी छे थपस्था शाभापन थान्वे नाक्यापन माझे धणीपज मनण उरीशय थनुन्वीश मनें छेय थारां मीं कऊन् छीभ्यन भकन मनीन् उशीयास् नन थपण थंनुयठ मनून् पीछा मना रान उरीजिलम घेरो थणी मज छे नाभय थपणावे. छया मनून् छं छ्छ थछे रोव यपेछ थठे थणछीन्

ख्रीस्ताची यथास्थिता त्या वस्तीप्रमाणें, गाठीं
घेऊनी नम्र याप्रमाणें आपण त्या वसे तन छम छे
घीनंतो पाठे मी पूर्वदेशाची नवधी मनसध मम देय
ठेव मासी अपेक्षा पाठे आपण न इच्छा असेह
तो मनण लक्ष साठेध केपन आपण यामांतो पाठ
गोपन कार्य मनें,त ।

ताच्याठी श्रीकमाघे,त्याची तनधिल मंकून मनून
प्रयागाहून फानमाल घेणपून चीच्या ता आहस्
कानसा पीच पीवय घेऊन उपेत्रनमान यशध्नास्
वीघा सेठा । पीकमाचीय पीघा घेऊन उपनीत् के
झंठो कजठोन प्रभुतो धन घेरा तो सर्व नापेपन
घेऊन् यशध्नास् मस्थान म्हनून मीतीम घीपसा
मनन खडीकती केफास्नी माळें प्रयोगी यशध्नीं
मापती साहिरा घाठेपन पापता पवांनग्रांठीं नाका
वीध पच्य अनंत सेम आणी घनमंघाकंठीं घंघुल
ची घेपढ घानंफोठ आणी पीपीध मंगळाचान केले,
प्रगम या वापघे शद्धाने शहनाची समस्त माणसं

B क

सत्वगीत साहेर् आणी भानपडारी समाचाने पाप आपन करून पर्वतीस साहेर् तथा मद्यनाल पसंरा नाय देवनं घाईस मंत्री आदर्णीय सेन्य सर्व सगळ सामोना घेऊन् मद्यनाल पीकमाघोत्यास् अग्नी पन घसपून् घेऊन् खडेरा धनांश् प्रवेश मनराचि माना प्रसन्नचे रुषं ऊद्वाधाचा धार्तप स्थान ।

त्यासारा दीपसांरा् मंगाप्रस् इदा नूतये धान मेड आणी सर्वनांचि ऊनडयो भूत थाग यज्ञाणी आंत्या मोठे इमिमाने रापा डक् ब्राह्मण पीठन धाय थोर सांरा् समाप्त भनून् भय ऊत्साव पूर्वेत नाव पीक माघोत्र पसभगू अणडेरा् नाव्या प्रयोची अध्यसरा मद्यनाल पसंरानाय भन्दोरा् कसेस् धापछ कमी काणी घोडरा् सुठन राकुड घोडी धोरी यात्तय होये पडीप्रस् पाठवीड ।

पीकमाघोत्र मध्यस्थी घेऊन् धाणड केनाश्त्र याचि शासन् पूर्वेत सठलायथी अस पीपीड मन्लन धिनानि स्थाने स्थानी संपूर्ण प्राट सुधीड शांरा मरो पसंरानाय पहाड्यानी प्रथ मेमांस् मरीपाळण

करतेल् आणी प्रश्न सर्वांस पत्रासंबंधानें मळ होय करतील असेल् ।

असे समयीं नाव पर्शरनाथ मयनास पोकमा घोष्याचे समान असे केडून म्हणू लागेल् के आम्हा शाळेंत येथे आम्ही आपल्या पोपयी खुषी आहे आम्हीं पनंडी श्रीरांजींची माणसें बपळ पास झेप्डो नाहींस ठेव हम घुडी घडे यातल मासों भिक्षा पाठे जें धामस राया आणखीन् स्यानाकेल् धापडे श्रीरांजीची माणसांस सपनीपन आणापुन् येथे पत्र मनास आणी त्यांचे आपल्याचे बोर्धयन्त संस्थान मनून घोड्यास् केठें हम ठिकाम घेईल् तन अनुसरो येय रात्र आता घोड्यास् मीं त्यांस उद्योगी केलं ।

पोकमाघोषाने बहुत घोडो म ठिकाम प्रसंग ठीकडो भेट बघ हे आपश्य सांप नाहींतन असे मनाचान्व त्यांचें खुषी आम येत नाहीं श्रोयंवन पोपे त्रम खुशीस मेलंस् स्वामी स्थानी पाठप तो अठीन् धमन्वे सकरींय मेलंस् अधनमापनें वळगोंधा सगळ आमीत् डीकडो पालंचे बोर्धयंबोध्य रापडा

आणी नोह नमोहम ह्मीया न्वाळ्या भुनरा संख्यान अचेष्टनूपीं भनून् घ्या आणी ओपीध सह्लन पर्नोन्वया गुरुमे आधंन्वी संस्थापना भना आणी ह्याधं ओम्लेस् सर्व्यां नेनें आगळ असे नेशें घ्या यांग् मार्गी मोठी वृपीशी आहे।

यास्तव नाम्र घसंरानायाने स्तुशीळ सनळ थंरां भनण गेल्नवस् पेल्न घेऊन् नापेपन पीघा मिळ टो अऊन् अपधे घान्नम भडे अऊन् छमे छमे अगी नाठेन् यंगळ भ्नयस्थास् आहन भूपँम सपनीपन नापेपन यशष्ठनांरा् पाठपू भगष्ठरा् टो येथे पायआ पन नाम्र घसंरानाय सन्वेष्ट घेऊन् ब्राह्मणाच्या घायलांस् पाठपून् यंगन भ्नयस्थाचे घायलांस् आणी आमेंड ओम्लांस् येगळी पल घेऊन् राधा आकूषणे घेऊन् नम्नस्थानी घोडाउ चोह्न आणी श्रया पायाची सामग्री ह्मानऊ घेऊन् पनम सुश्वेने ठेपीठ।

मंठो छम्र ोपस ठऊन् पीआम पायज्यापन आपुष्ठे नान्सारा् नाजधनं चे नपळ पार गांर्ने गांपी पन गण्या पनगण्यारा् आऊन घाऊपून् न्मास्थानी न्मान्व

व्येच प्रसंग साहेब यांस बाटांचे त्यांचा ... घांशीपूर्व घेरा आणी त्याचे लोपेंद प्रमाणे फुगा मत्सरान होऊन संभ्रम पूर्ण त्याचे सर्वांची स्थिती म्हणून घेरा व्यहेरी यासमानें ज्ञान पंगल प्रयत्न पूर्ण देश पनो थांब म्हणून यशस्वी नवचळ नाहीं हेरा। आणि कोणी आणी आणखीन् प्रयत्न गण राज्य पैक्य करी त्यांस पासुन् अभ्यासन पावेतो आणखून त्यांनी स्थानी डिग्रस पर्यांचा जस ज्ञान मधनाव पीत्रमाचेच समानपणी अशाचन मोठा समान ज्ञान त्याचे सदृश धंगाभ्यांस् असा समान दुसरा मधी नव्हता। यासर्व अेंचे शिक्षा शिष्य पीत्र सर्व नावलौकीक संभाषणपूर्ण नावरत् असेत् केव्हां केव्हां आपटी धर्मी असेत्।

प्रयत्नान्साठी आपण गावांत पाठशाळा आणी मन राध राष्ट्र आणखीन् पीव्याभ्यासाचे स्थळ नीमीत म्हणून त्यात्यास्थानी यथोपयुक्त पंडीत व पंतानी व आठांत प्रकरणांची नेमणूक म्हणून धीळी ने रोघे मुलांची इतर पीव्याभ्यास आपटे उपयोग प्रमाणे

मनोरा असेल त्याच्याने जीर्ण प्रेम घोल्यापन् मारेरा सर्वेध्यम मद्यपान पीकमाघोक आसर्प मिलनम् आपले शानीचे नानपोगाने संरावपून पनम कुध्ये अरोपारूण मनोरा येरोरा पाळून्ये पनीकुन मेलनम् कारण मोकणान्चो छिद्रापेन्याकरूप भरीमासी शोध समाध्यान येता घेरोरा असे मोण्ठो मनाने मोस्तो दुःख न पावेरा।

आपले व्याधीकनामध्ये भनगण्या पन्नगण्यास सम घेपश्व मनुन् नाना धोरी स्थापना मनून् असेशाळा पाणी छन्न आरोपो अभ्यागतारूप औषध सामग्री रूप भंडार पाणी संगाळा मेलनस् मठीनाथ संशीर व्यायामाली यथोपयुक्त व ध्यस नीनूपण मेष से मणोठी नूर्ण मोण्ठो दुःख न पावेरा याच इच्छा पूर्ण नाम्य मनोरा पावेरा।

मरुनाम्यास् संतान न होय याप्तनणे सर्प पमात्म गण सहेप आपले मनोरा नीनुबंधोरा पाळून् नाना अनन्त छेपकीया मनण्यानंतर सुखाळस्यार्थे छम सह मेघाथ मरुनाम्यास् हेमन् व्यासान्चो संपा

थेना शाळ मर्थनाणी शर्घ्यांनशी शाळ थाउिळे समस्त भिमंचे थवंछाचा शेपछ नाठी थसे ठर्थीरा् आहेत् अनुक्रमे ठम छान मनटा साटा मठीने मा हेत् टोथ्या ऊछळ नेथणाची मरुटा मनून् गांपंच्या भीमरा थायंम्र या थपथ्यांस् टाथा समस्त धुरुथांस् थपटाणी मजूल् सथाळची सामग्री थथंठ षाटा छठोंषाश मिशीषाटा घुंगी मेंगीसून शेप घेस मावे ऊिगछळाचे छळीयाचे मतु थाणी मीनपजा शोळपजा घीवजा षापड घेडि छठोघेडि पडि छठीपडि ढामस्थाचे शांथाने धुमीव नपडी साष्टि नपडो साछिनपळोची पंगे कीपनएठे घानी घानमे मनंमा मेषाच्या मनंमा फेणा चेपन षेके संमन माळे मोठाचे प गेनडे छठोंपजा प पापड मोछम गांडे धुनणाच्या पोळ्या घेसकी धुथ्या मपुरी थीपीथ मकनाचे पम्माळे टाथा थगणीरा् शाम शान्या मळी मतु सांषानों नाथरीं थण्याची गण ना घेउं न सभे पीकान पुपंम मेठपन छथवें छे मनून् सपंस् पोजन मनपून् मथनाणी मोस

छिंबो जिंबो मेमिके नठोरा् नग राषा पक छोछ्यीन्
ख्याछेपत्री नालङनांर् चलंछाल्लनबो सोमा न
गाछोछ जुसा घनंछ मेम अणो अष्पंरा णो प पांड
षपेख्याबा नाव राभाशा माठान् समैसयोरा नानो
भभारा मेछ अनश चछ षप मठके मटा राष्या
षन भमनाणोर् असप षपा खनंपा माछ छासणो
केसारोषो धनेम उमत्र छेजिन् मूम समय बीनुष
छार्षे रात्रवको पछुभयंत्र संओ पारनाछो कोया
घुभैन राछस्थ छेजिन् नाछोष्टेरा् घाछम पुभेछ घा
याचे थपेसेंरा् छेरोरा् छीभ्पन छीछेने नानओमान
अभडेरा् अरोछाय मनोमन नंप माठीन् समखं मेम
मनमानछैरा शाछेरा् नैघराछम्भापन भाछीयांसा
पंछा घनो धग धणी बानाषीछ यंत्री षापम घाभ
छेजिन् येजिन् पत्रठीं भगष्टेरा् थाणी धाभणास्
छुपा पलाछीम छुःछीरास् गनोथास् पास्प रैछ
रांघुछ पलाठी छानाले सशपधोछ पनमण्याराछी
म्डेन मलन पनंछ छानाठी कोंया छेछिं भगछ
धारूप मोराम छेपस पाघटो नाकमभैछो समनेल

बंध नाहीत् मेघळ ते ध्या ध्या घन शब्दमान मघनाच्यास् धुज्ञ साम धडे। यानतणे मघन मेघी सानें मेल्स् घनंध साम छूसनी म्लण्डो गाश्च बघ्पतो।

दाछनन्तन कोटीयांने कोटीयान्चा ग्रंथ घेऊन् मान्सभींता येऊन् घीन स्पष्ट मनुष् छीदघळीमन्चा नीश्रय धुनस्मन ध्गन स्थीन मनुष् ग्रघन्चा संब्बाम ध्गान्चा नपमांश ग्रघन्चा धासंभप स्थीन मनुष् धाहोन्नी मटोने मघघशा धांटान मन्धंटान सधोत धणी यागोनी घशा टप्पा घाष्टपणे फळाफळमुपेम कन्मपत्र ध्ऊन मेरि धांटा भाळ नीच्या मळूघष के सपें पीघर्यो श्रेष्ठ घेटीध् पनंछी पोटछाछी मान घेटीध। मघनाच्याठी ठे फळ घायऊन् ठपें पीषाछ मन धमनूचे मष्ठन पाध्न घळीटा मम्लने मनूं मगध्टा समयक्रमी नाम मरण धान्नप्राशन मनूष् मटाचा चीघ नाप ठेथीष ऊटनीटान नामऊमान चंघ टळा मभाणी घटू मगम धांटीशघ नूप मपण्य साध

मोरोम्न ओपम्रानुक्तन ऊमानाचे मान्वर्पें वर्षों पीच्या नंफाण संक्षान मनघन पीच्याभ्यास मनपुं मगष्ठे छाम धाना पर्शमध्ये ध्वनधो फानमो धंगझ नागन ध्यामनण मपा खडंम्नन स्मरो माम छ्याघो पां छौंरा पीच्यापन शाष्ठेरा।

नूप गुणसंप्रम्न मयघव्लपन सष्ठानंव सक्षनीन सघा ब्रानो मयपंडोरा सत्रपी ऊंघंन गायम पनपी घ्यान रासेव राष्ठल ख्रुपाधी सत्रपन्धो नोरोघुय छ्रलपीच्या शत्रपीच्या मध्ये राखन घाळेयुध्यांरा मठष्ठपन रोनंघानो पनर्भष्ठाली रानपन नेभ्र शुद्ध यनछो फाम छ्याघोंरा छाखंरा पानम धेग ओयेंरा धोगो नपांरा मयक्षपम गपस्यांरा रापस छ्म सनो नपनान मनोरा छासेरा यर यामक्तनवो योग्यरा शाछ्र।. छिष्ठपरा सछय खुमसन्ना क्लव्ये मक्षाभाषे स्वार्थंचे घनों पीनाकमाना चेरोरा पनंऊ छुचंशंचे स्लव्लों रोन्व पीपनोरा शाछरा छसोपापनछेनो पर्शमपछोनो शाछ्र: छासो गण्या छाव्यापो मःनाव स्मठे श्यान्व नोन्छ धगणाव्चे छिराने मडे मेळ्ल पेछोम्न

प्रस्तुत थछे। नान्मान्वे समयों नाभ सर्प प्रम्न नानि थासछेशों भेव घेरा।

शाठनम्मन त्नान्वे पक्षाउ मेठ तेष्यां घाना पथं पय तेष्यां मटापाछोस्पास् पनम मरापान्मीरा थणो घळ पनाक्रम पछून् मघनाम्मान्वे मनांरा् शंम्न ठीखम्न शाळ मनांरा् पीन्दान मेम्न के य गाहि घनों थाखुन अम्मम थाच्याने थमन्वा पीनाश घेछिंठ् थारा भीमपो संठेठ नांठी म्नणारा ठीपाय मनाप ठेन्व न्वींरा वीन्नांरा् सठेप मनीरा् घेरेरा्।

ठैपरा् ठमे ठीपणी मघनाक्ष स्नान मनून थंग ठुणीरा् घेरेरा्। थागमयों ठम घान्य शनान्वे धींधीळ शुम्न मागींजल् मघनाक्ष समीन थन्मारा् मठळ थाच्याने मघनाक्ष मथमरो राजस्थ घेठीन् न्वेमरा्म्नरा शाठे घेरेरा् राठनम्मन थणाठ ने रीनाने धींधीळ घान्य घेय रोष्यां मेम्नंस् ठुणीठ ने था थानीस् म्नण रीन मानम्न थछे। थामाण शांठो शोध घठीन् घेठीन् पीनंगी नेळ मघनाक्ष ठीमान धामघुनागों थाथानीस् रीन मानम्न थछे।

थ्व ल्याखं थ्व घमपूल मूसह लेख्य थ्व घानीस् सीन भानून् शीलन भेल थ्वहे। थांछो स्कूड नं हे मस नाल थासमयो थास्याली नाल पसंदनायास् धाकेन् हे घान थाछिपोछ थणो घोथ्वरा हुमल पूराण्या हे घान्य मानछ.थ्वहे। नाल पसंदनायाले हे गोष्ठ थयथेन् किमान धायघूनाल हुंघन मनून् पनम थव्हन पूर्पम सन्मान भेल थणो मयनाल्मा नपल घकेरा नखिण भेछ मयनाल किमान धायघून थ्वले पीथ्योंरा् नोपूण याथंले शुभ गुणनन ध्येमनु मा पाछेथ नाथों। हे थश्चर्य योग्यतापन्न घेयेरा या धंन्बो थ्वनेम छेपशक्तो थ्वहे छेपशा यापन भरुल थ्वछेरा याया मलने मसशा मनोल घेरोरा।

थाउना समयानन्तन मयनाल्याने हेंमनास् थ्वपथ स्थानी पीघा मेथ पसन्तनाय पापस सांगारो घेजेन् छलंरी छेप घनांरा् थजेन् स्कूथ न को भास्रा हेंन घेय याल्ने पीषयों जेन्थौ लय ध्यानास् थणोरा। थागों मधुसन छोह्थ मयनाल याथंले थसए ...ाने समस्यायांरा् येरा नं हे फान

कोठे मनुष्य येतोष, येपमाग्ययान्व याचीस अर्णा यांत येत य भणनीय एस पुनुष येईष। मस आत्माने म्यठ्ष ठो छन येठीं सगे मोठीं समस्तों ठे मणुन् यास् मठन ह्मान न मनांपं य यमन्बे पंचारा् यख्रनापमान श्राम यठे यान्वे नन्मपन्नांरा् यठे नि य पंत्व्याठो येईष् रो मस मय मानोष् मासी आयशः शेपठ छशा माप्र माठ्य यठे पण मास् नाप याच्याने मीस येईष् यणी ठीमन्वा संच अन्नतस येईष यांत् मीमपी संचठ मनुं नम्न यशी यास् मीं म्यणशीं यतां राठीं सापध्न व्या यास् मानून ताप्रमाने यपथा ठीपध्य यरो मासी मोच्या अमठे मानुं नभन यास मना नागीमन यान्बे मीये मन्नून मग यरीशाय घुर्थंरा् पडाष।

नाम्य पसन्तनाय छे याचठीन् शाम्नने फाठीळ्ठ ये ठीन् योन्को नेत्रं नम्हपणी मुपेस नठरा पीनंरो मनं् लगष्टेरा् मच नाम्य छे मय याम्हा मनरा यपम्ठ ठन यापन यवांरा गुणामन ठेमनुं यास् नाश मनणा मिष्ठो मन्नने ठीम्बोरा नये पणी य मासा मेगा

श्रीधराम पुराण्या यांव झाली पर्हते साक्षानि मारी
त्वेवायाची संशय आणावा । नाथ पद्मनाभांची
करावेंसा याचा मस्तने पाळून मत्स्यनाथजी नडू
लागेरा ।

स्थापनानंतर मत्स्यनाथ बोलेरा आयन्त मी
जाणो याईमनांचे सारी देव मनीरा नाळी पतंजी
अलख के य छीमची छोराम आणी ओमची मळेत
स्तनम याचे संधरा छीम्यों घुटाष्टेरा पण य छुटी
धना सानंश्व ओळ्यांमान घेर्हेश्व येच औजित् मी
नडरों । नाथ पद्मनाथाची खोळयुक्त मस्य
नाथाचे गोष्टीचा गौनप न भेळ टोच्या मत्स्यनाथा
ची यावृहापन छूट ठेऊन धैर्ये धिनून म्हणूत
यघ्मापी राक्षसरी नीयमयंकरोपी आत्म्याने नाथ
पद्मनाथ हर्षयुक्त झाहेरा ।

राघनलान याच प्रमाणे मीरोम पर्व गरा शाश्वापर्व
आणवीन् छने घोपसों मत्स्यनाथ राया नाथ पद्मना
थांची नीनाळ्यांरा पेठम मनून पताम्यें स्थोन भेळ
आणी बोलेरा पद्मनाथ मों के म्हणतो टो आयम

थग्रे छेळाग नप्त मनूं ऊिमन्रा प्रोथ ङशण्या घशां प्रायशः नपतानणा साझ। माझ शो के न्मा प्रथंत् ऊिद्व्याताङो ऊठमठेच्या गोथे प्रनतो या न्लप छे घरां थपची सत्नी गोझ्य मत्त्स् व्यायांन ऊिठ्ठ पाव घरां न्मय छेठीं समता के व्यायात्र टो घेजिन् त्तुमझ पाठे थास् नाश मनूं घरां सुमता नाद्यें घणी ऊिन्वीताझी नच्ये पनन्तु छ्ये नाळेश्याके फान ष्टपमन मत्रश् घेई'ष यान्लप घपष्टे नर्म.घानी र्म्म शाळोघ घेंळ्ठीत् पाठे टोप्ये पनीष ञेम न्नम न्नत्र घनोत ऊमान घात्रघून योग्य शधा नानन्नर्यांत् शत्रन घणी पीसय घोघंता चांगम घोथि याणीमी शाने यद्यंस् घ्नघान मनायान्चे छ्लाने घोळ्ठोस् पाठप्र शोच्यां घून थ्रछेष टाठौं यांत् भेतोम चोपस ऊिम्न न्वा योंसा न मनी नाठोंतन ऊिमन्री शेप घशा घरो फपळ घाणापी।

नाक्त पसन्ननाय ख्रशण्या ऊिभान घाव्रघूनात्र धाछेच्छ थांताःमनजांत् घणुन न्नतान शाङेश पनंऊि म पनानगाच्या थाव्रा स्पोठन मेळ चोघे फाऊि थम्नाके

अमान घावघूनास् घमठीन् मयनान्नीनि घहा मठ घयमल घमन्वा राठीठ सठन ठोछोरा् घठी टेपे पमीष्ठ मेन लम मनटीत पनंठी मास् चीरा शठेप सर्शम घाल मनान्वो न्वीरा मोठत नाठीं घणी घरां घमन्वो छन्नीपन्वा घरीशम न्यापान्वो नघ्ये घमीष्ठ जेम छन्नंपर्व क्षान मनटीरा। घपन्नांटून् थम्ठिठ नेण्ठो ठोंछूलानारा् नाठोआनि साठम्र येरा घणी छन्नांन्वो शेपठो पठअराठी ढेणान नाठीं घास्लप टेपे ठलन्व अणा घगम घठे नन पाठी पीठेशास् अरा रान येपेष्ठ कम कान ठीमन्नानि पीपंठ ढेणान नाठीं घणो ह्लन्या घून मपसास् घाघंन्व अणठो न्नेणे मजने संघप नघ्ये ठीम्ठों येघे नाठीआस् ठीमम ढेये पनंठी न नाठीआनिठो नान्न ऋयीन्वा घठलप ढेणान नाठीं घणी घयजयांस् येरा टेपे घपष्ठे घनेम शत्रुपष्ठ मेन पीपाहरा मनी यांरा् ठीघ्युन्क घाठेरा् घासमयीं येघ्रठे न्नेण्ठो घप न्नांगन टेपेन नाठीआस ठीपछप घ्यायान्वा घठलप ढेणान नाठीं घणो टेपेठो येघ्रठे येम्यरापन्न जेम

माछोकें घूलंन्या ओणछापन पीरुास छेरा नाछों यां स्लप ऊीम्छो घेछोंस् खुभक्षणी बाभा मना ऊशीन मनजे खुभुन्नीरा घछे।

नाका मरापाछीब मेछा साछऊी पीछ यान्हा स्पीन्नभ मेछ पनंऊी मनोमनी घीन्बान मेम के नाका पसंरा नाय न्बाऊीयंरा मनून् मम पीऊेशीस् पाछपीशेरा् छे शोध्य मन्नश मेछ खम नर्भ्ये पनंऊी सपेपरा् पैन सेमन छेऊीन् नाछोम। नाका पसन्ननाय घसून् कोा शीषीन्ब सछीरा पीपीन्बना पूपेम मस्थानान्ब ऊीकरां स्छेपाछनाछी पीन्बानून् छीपस नेमुन् ऊामान धाघ धुनास् मस्थान मनपुन् छं छोंस् नापेन्बे मछेनें पीछा मेछ सांगारों पीस् नाप पानून् पस्नपान माणसं गेछोंरा् घणी शंफन माणर्हा सछीश नाश्च पसंरानाय पीनछ ऊीन्नत छेऊीन् पश्चा नघीन्बे मोघन्मा पापेशे पापरा मनून् पीऊर्भ पूपेम पसंरानाय पनामछे फीनछेरा्।

राघनन्नन मरापाछीन्ब काशा काशा न्बोपे मछीनी भेछोंरा् भापछेरा्। पमोमछों पूर्पी समान्बान पापून्

झुछंनसा पडा नोछणी बीठमेठक्र शाडून डसून् हेपन्न धेरा थांम् थाचंन्न घीछाठ साठ मौतीम छोपसानंरान छनेम्र मक्कनन्ने शोफाक्षरा पणी नकम बेठीन् घाछशाक्षन्ने ग्नुनो अठीन् फेठ मेछ ।

धान्न नुपी मौतीम छोपस पासरा पद्म छेप योम पठना म्नय मनपीशो मरामपाछीमान्ने मनांस् ठे गोघ्न कीयम्न साछ ने नाक्ष पसन्तनायाने शाम्रपसा म नुन् मम्र पीछेशांग् पाठपीठ पठे साभ्याने सछेप क्षो ठन्मोरा पसून् पीन्वानीश् छसिम नन थान्न मरीफक्ष छेठीं सम्रे गठौंन्न माशे मनान्ने घूछि शर्ष्टि थान्नेम थाह्लेडनांग् फामपेळे छमेरा पनंछी म्नछीं खुपीमा न पाधीश् थामनीसं स्वमीरा धेरा छसेरा नाठौंरान पपठे साध्याने नुगी नघ्परी घाछशाम्रन्ने छनघानाह् षण येण मनीरा् पणी मोठे मोछे ठीमनाप डेम्र ञाथ्या मनक्षघछान प नकाणडे मेळांशी पळफी माछ पनंछी घाछशाम्रन्ने कपूळ पासे मथम्र पनीन्नीरा नघ्परीरा् मेपळ शक्ष: पनीक्षयमान्न ढीसा ।

थमे छोपसी पूर्नंछी शक्ष थंंयापन पमीन प

आणि आणी पंडीत् राया नपीश्वर अपूर्णीजन्वीं
देठम हाळ देरी आणी आणखीन् नमीधान प पश्चीष
क्षेम फानसे घण्टे घण्टे ठघप्रमाणे नीयमीत स्याची
असेरा् यासमयीं घाघशाळ घेव कास्थच्छीं शाष्ट
घमघन घाघशाळ घरी नवीन घासूनीत घेरा
सणी थन समस्या अपी क्षेमस् दीक्षी ने यासमस्याम्
पूर्ण भना समस्या ठी। स्थेरा फूलंगीनो अरा नक्की।
ठे क्षय अपी क्षेम समस्त आणी पभंड पीच्यापन्
अपूर्णी सर्व समस्या पूर्ण अनायासागीं पय शाठेरा्
पनंवी क्षेण्ठी पूनपूं न समेरा् याक्षनणे असमी
माणस मनोमनी घस्लो फस्ल स्वापन पनंपन
घाघशाळ शामीघ मनीरा् घठेरा रापापी क्षेण्ठी
समस्या पूर्ण अनूं न सप्रठेरा् याच्याने घपघे इफस्मीत
घेरोरा। यासमयीं घरी पीच्यापन सत्मपी नाक्ष
अरापापठीयाने ठे न्यर्या माळीन् पीडक्षसा पुढे घेठीव्
घणते क्षयच्याप्रमाणे नीयमीत स्यानी ठेपे नाळीन्
घाघशाघसमीन पीनंती क्षेठ नघपनाघची घश्चा
शाप्मानें यागुप्रमानें समस्या पूरीं क्षेणे समरी।

घाटशाघने मथाह संमिरत्कमी घ्यास्रा चीह्यो शेच्यां चाश्र मरापाघोघ्याने ऊनवीशात् मनून समस्या पूर्ती मेछ।

सो घन म्रमीनी बीन बसपरी मरीपरा नीरा फछ है। बीन मन्वोनरा गन्वपन पानीसी धन इछ्छ छछे। नाय पीन्वानमे थापने मनमे ऊपमा छठी ऊन्वानी है। मैहे थांग मनोनरा छेश्चे स्थेल झुर्नगीनी घस नछहै।

याबा ऊिइपा गघनाष्ट्री भाबेंरा् मेम्र रो घ।

क्याऊिनी सनस छुंघन नोसी म्रमीनी पन पोळी घिनी मीनी। मीन धन गरीपक्र मन्वोपनी श्येरा भागीण नशी ऊपमोपनी। ऐ समस्या पूर्ण मेछ।

थाम्याने घाछशाघने व्यापन् शंकीष्ट येऊिन् पनी नास् ष्ठसठ घ म्नेणा मेय। शछनन्नन पनी नाने मरापाघोघ्यामडे पाश्टाच्च मरापाछीच्च छुनः शसछमाता् मनून् थानक मनूं मगम्र अघंपनाठ गुममान्न नाप मरापाघ्रीच्च पंग घेशान्ना यश

छन त्यामध्ये पवनयच्या कमीहान पीकमाचीयाचे मठीछा मनुष्य । ऐ सर्व पत्नीनाचे घाछशाय समोन पुनः नीपेघन झेठ याच्याचे घाछ्शायचे घाह्ला प्रमाणे पत्नीनाचे घालंस् छीडरा घेऊन् क्रान मर्यादा मेउ ।

घान घीपर्शीपासून नाश्र घाछशायचे छ्युनी कनीन्चीरा् शाडेरा् यान्व प्रलने मीशीम घीपस गरा शाठेरा् रोर्च्या प्रशापाचीयाने पीन्वानठ मन केणे नूपी ऐ नाक्ष यमठे नापी छछपून् पंक्या सगळ फनमान घेऊन् ऐशास् काठीं सर्वे रान माझे प्रत्येक रोर्च्या माझे नापे ऐशापन प्रघम घेईठ । घाशी घास् ऐ मम घपश्प प्रतांपा घाठे ।

मनोमनी ऐ नोनधन मनून् सनछान पनीठ की ढोघे घडरा घीपक्षा पासून् घेरा घास् घनी पीछा मेछ घणी छत्र्यारुप घेशांरा् पुनःपुनः रामीछ छशोरा् पनंछी सघनारा् छम मपर्छीन्न घाबीठ न मनीरा् छाळमगाळानेन्व सनठ म्रपेरा घाछशायचे समोन येण घण मनीठ् घेरोरा् भाम्नपणे घपुचे

आर्यांची मर्यादा मनोरा असेल पाणी झलुन मापेले ह्या वीषय पीनंती मनोरा नष्पटोरा।

यान्व नोरोनि छोन टोन पर्व गेछेरा टापामी नाश मंछो ७अना सुछनारा न छेश ७ीफस्कलौन् त्यांचे ७ीरोजनाप्रयुक्त आमघनो अधीम ग्रेरा असे पनंछी री सर्व आपछे राठपीअंटा ठेपीरा छ्वेरा अश्यान्व नूर्पी छोन टोन पर्व गेछेरा टोष्पा ठे पर्वमान हपीलन पाछशाघ समोन पीछीरा हाम्यापन त्यांचे पनले हामीघ हाछ टोष्पी याछी पीनंती मेछा ने नवंप नाछ नाश्यांरा नाश्च पहनननाय घणो रोा छुपटार मनून ७अना पाठपीरा नाछी मीं नीनूपाय मय मनूं समटो छर्मन पछे मध्म मानून गालयानेछी माह्माने यानेमाची सनघनाछ घेण मठोण पछे कमीछान मेम घूट मघ्यटी आलप पक्षी नापन पाघा हाछ ७न कण सनघान घंगाम्यास अठीन् यशछन चनम्याछोन नाश पीकमाछोयास मछून छेउीन् छूसने मणास् यानमो गन्यपन पखापेण मनो।

हे आद्या हाम्यापन नाश मनापाछोयाने मुन

जरश्रिस्त येशू जर यागुनआपन खानाख्याच आहेस
मूर्तीन उनुनाकेन् फनमान मीळे रान घगूमम
घेपून् यारोन पर्थांच्या के छमना घासी थळे हो य
गुमम जण मनून् श्रेष्ठश्यांस् पापशा मनूं समतो ।

यापन घाछशाचची समंतो स्राछ चमष्टे यमछन
पगैनघचे नानखाचे घछछच्या फनमान नाभ म
स्रापाछीखाचे नार्पंचा स्राम । नाभ मरापाछीखाने
होन्च उमानदा पैक्ष सर्पं होन पर्यांच्या छमना थाच
घोपर्छी पापरा मेन्न थापन छीहाष्ठ घेठीन् या
पैमी पांच ष्ठल नूपये थास् नेयाईरा स्राछ थाणी सारा
मनच्याची छीष्ठरा रापा नानापीध्र शीनेमाप फणी
नपधो मनसघथानींचा स्राम याच्याने नाभ पारोशथ
छंफायमान घेठीन् पक्षेन अफूरोमम सैगारा घेठीन्
सूघथानीचे नाना सनंछमासछ घाण नीशाच ऊंन्न
अनोरा धापीस घभन फैक्ष गोंछूस्नानायून् नोंपाष्टरा
सघनांरा् थापष्ट मठोह्या पमोष्ठ ठेपून् यशछनास्
थाष्ठेरा ।

उन्नु छन्नू होन चान मठोभ्यांस् यशछनास्

थापराव्ब हमखाना उंन्न छेऊीन् घंघुनन्बी छेपछ मनोरा छन्नान राधा माडडुंना छपघा मनराव्बों मनून् शाघनांत् घौंठोना छोह्या नें नाभ्र मरापाछी ष नाभ्र छेऊीन् पाष्टेरा नामन्नमवे घाठेनव नाठी ष्टेरा घनाव्बे थंरा न वैरा मायं घाप सुडरा पणी पाणछीकळ घंडी घांधपनणाशी फेव न मनोरा या ऊीव्ब मघनाभ्र पीकमाछोस्य पापणा घाठेन नोघुन् नाभ्र परन्त्तनाय राधा परमंड मंत्रीगणास् सांगारों छेऊीन् नाभ्र मरापाछोव्या नपळ पाष्टेरा। नाभ्र मरापा छोव्यावे घाणास् पाळीन् ऊीठुन् पाणापनरा छेऊीन् सांष्टांग नमस्कान प्रेम राधा सुहुराव्यास् छो पाणा पनरा साठेरा। शछनन्तान छापथे छन्न पायनुगा पन घसून् गोष्ट्र मारा मनूं इमरेरा।

शछनन्तान अघनाव्न पीकमाछोस्य पाणी नाभ्र परन्त्तनाय राधा नाभ्र मरापाछोस्य छे रांवे छनंरा स्थळों काऊीन् घमून् मघनाक पीकमाछोव्याने परस्ड घापा मय समान्धान थेराव्ब या पाषनन्बी कोया मभ्यास नेऊ वस्ठो-डीम्पास् पीछेशी पाठपून्

श्रेपळ सापछ सानोंछे घेतां ऊिमन्वे यायान्वे समर्यों संछूलन्वी छेपछ थायमसान्व शनीन छष्मीरा साड घेरा पनंऊी टाछनन्तर ऊिमन्वी याया प्रभनन्वी नोरा टाष्या कीया पाळीन् नोन्नांरा् थारीशाय थाश्रेप साम घेता ने म्मान्वी ऊीमा नष्परी थरां ऊिमन्व ऊीश्विपश्रेपन मनून् रो सर्वे छून् थाऊीन् पनमाष्पा थीरा साडें। ऊीमन्वे स्नान ऊिमन्वे छून गेश्रा छीपसा पाळून् नसे घेरोरा थान्वो पणुंन म्न यान्वो शेपछ घेरा नाछों छे सछेप नीनानंछ थाणी म्नेण्छो म्नथींरा् मनमपीरा नश्रेरा टापा थर्नछ नष्परा प नछीम्रा सानोछि थाघन नीछ्रा नाछों ऊिमन्वे पीछेछाने छे थाथंरा छेछान्नीरा् थासरा घेरोरा् थाणी म्मां ऊिम्छास् यन्नपूर्पम पाऊपीड घेरा यामनीरां माश्रे सागांरोछी मसम्नरोने घाष्टरा् नसेरा येपेपन छुःछीरा घेरोरा्। थाशीयास् ऊिमन्वे सपीस्नन पीपनण थापगरा मना रोष्पां मास्रा माण स्थीन घेछींष्ठ् नाछोंरान मों था थंरा ऊिप्पीम्न थाछें।

असापाद्योत्याने पूर्वीं नाग म्हनुन् थास मेट घेरा टारसणी धानागाबो पोच्छेव घेऊन् मेमोच्य स्राम यास्लप थालीशय संक्लेस्रोरा घेऊन् थक्याने प्रसौ डिरान न मनुं सऊन् छनच्छना नडशां नडशां घाप थणो छुछुसान्वे मायांपन पडुन् म्हणु भगडेरा मीरा म्यां छुलंनरा पुरुष मोठ थघाध्य हमें मेठ थाहे थरां रो लेणरो प्रस्ने पीअंती मनुं। यापन मघ नाश्र थणो पसन्नाय असापाद्योत्यास् मांडोपन घेऊन् थांगापन घरा फ्रोनपीरां म्हणु भगडेरा छुन थक्या भय धर्नुं नल्ले ने रां मनुन् थस्र पाठेस् रोन थम्या नपळ सन्कोया थास् थान्छों छुलंनरा गणना मनणान नाहीं। यासल्ने सांसना मेठ यापन रोठो त्याने म्हणों प्रतुलन मनुं न सऊन् घाच्छाठो फनमान पंक्यासछोरा मघनाश्र पीकमाद्योत्यान्वे समोन थऊन् घोस्या।

नाश्र पसन्नायाने रोर मन्दुन् पुराण्याव डीछ खुंघन मनुन् म्हजठ रूम्यास्लप ऊम्हों थक्यीरा घेरा ठे म्हणों थन थक्यागान स्रोमा मठ नाहों ने ईसे

हुंल्नेवांरा् पउठे थघ नाळठखो सठेप छम्न कणापन असन्ना नाठेरा नाठों पघ मांधारा सगन घोळम फनरा फगोनच खघो नाकेगण समरूल् पूछ्गोपशो चानक्रकपरों घेरोरा् रोब नाछोठे नाठोंरा् यासम यों लेण लेठे गेठेरा् थान्कों लेण घल्लु घे राघापी थामन्वा खपरथा खच्यापी रासी खाछ नाठों लंगो थामन्वा ठेंम नाथ्र शाम थाम्छो नानणोरा राथा ना न्यान्वे छीठरोशाजें थमन्वे भाग्यान्वा भानाभन नाठों थाम्यास् भीमपो घूंघ नाठों छीम्छो घनी चम घे म्यणूल् छोधे फाठी वान्वा घोन्कों घरा घंनूल् नाकुनांरा् घिठीन् थघेरा् ।

यान्व मल्लने मीरोम छीपस थरा नाममर्नें सपे नान्थ पसल्लनाय पठोभ्याअमाणे मनोरा मघनान्माने मर्गारा् पीन्वान मनूल् पाठीठ ने पुज घरो छुलंन अभठा फाठी रघनुनूप शोष्ट फणो थान्वो ठेंमनंछो घठेरा् रो मासा थणछीन फान घोपसान्वा पीवय नध्ये थाठीयास् नन मों कोपरा थाहरां यानान्मान्वा मंगा नेमणुल्न न मनूल् ठैं रा नास्मानंरान मांमुन्वे

कळे पत्र सदरहू मांग येईल यास्तव मी आपणा यांचे पंथाचा नीपेड म्हणून येईन।

यास्तव हुने लोपणीं नाव मनामाणीयास घन पून म्हणून धापा आली शेष उपस्था मासानंतर ऊसा मन्न घणी वरां नसा मी बांधव रया या यांचे ईमन घाळ ने यछेस या आपल्याच मनीपाळण मनसो रास ऊम्यास्ही ऊन्हीश यछे यास्तव मी ऊम्र डसशों। त्यापन मरामाणीयाने पीनंशी मेछु मघनान पभणा आनून यांच हम घंधन मनूल ठेप नाठीतान शेपठ बाल्नेनणे पीनाधि थ्यायाचा ऊठ ऊनप सेणान नाठीं ऊठीयास यशांच भीपडा मे त्याने घना यापन मघनार्थ धीनाकने पसननाय मोस घमपून ऊपचा पीवय स्नात मनून नाज्याचे यावयणे साधणेचे पंथाचा मगछ पन नीठ मनून ऊपायरांशी ठस्लासून मनपून यपठे नपळ ठेपीथ।

यांच नूपेने मोशीम चीपस गेल्यापन आपच्या बी संशरी पृथ्वी ज्ञाठा त्याच्याने याघ यजमाने कारणीय ज्ञान साथ। तथी नाम मशापाठोचाठीं

धीवान असून् शाबाचे कपळ पीनंशी येष्ठ मयनाक शाही इंछा थाहे जे मों थणछीन् छम स्परांत पडा को गींणा असाप नाछींरान मीरोक्ष छोपसानंरान था स्थानी स्थळापाप घेईड् छणीयास् याची पठ असून् ऊमचे थाह्ला शाभापन अपरांम घेऊ समरों । मघ नाआने म्हणुड घ चांगझ पतामशें घेय। याऊपनी नाम पसन्तनायास् घोमपून् म्हणुड प्रतापाछीघ्र थणछीन् छम पडा असरीड् यास्लप रे थणी ऊम्हो छोघे मीळून् थाच स्थळ नोनूषण असा थाह्ला असाणो स्थान पाठरा यशठनाचे नकैय म्हणो इंगिमथाठ म्हणून छम स्थान रोच अगा प्रतापाछीयाचे पसंघ शाड थाऊपनांश् पडा थाणी गडाचा नमशा थाणी शठन घात्मनाचे नचनेचा ऊीघ्य असून् चैांपांचा पयांत् सर्प अकुश क्षामझनेच शाड थाच सपीस्तन थीपनण ऊठोड अरा थाठे।

इंगिमथाठेची पुनोची पर्णांणा चकामडे पनीघ रो कांध नूंछ पांच पांन म्हेण पनोछेची थई शंभन घश नूंछ पीस घरा थिडे थाचपनरा आरोचा अशास्त्र साठ

घरा नुंघ ख्रिस्तीपणशी घाव भरा दोस घरा ठीच घ मेपळ मारीन्चा पूशरा वाचे घाठेनच पनी ख्रिची ख्रिस्तिचे घोक्की लंठ यांणी मध्यस्थळ सर्व नेऊच्याचे क्रमाने पन्न धांपम पनीखिचे मध्यस्थळीं पेक्षागे सानीघी मनून मारीचे ज्ञानास् ल्गुन घाव घरा रुंघ फोंच मारीचे ज्ञान्याचे ठीन्दा पापिरा ठिठपी ठेंछ यांणी ज्ञानाचे यांलीछूरा मठेनी राशीच पाप न्याचो फोंच पांचा घराची रुंघ घोंठों मठींठ फोंलोचे ठीन्यापन घीळींप त्याच घीळींनंपन रो याणधीन् पांच घरा शींरा ठींच मनून् त्यापन मीनचा घंघी मनून् घाव पासीरानी छम छन रोप ठेपयाच स्थळ यांणी रोपाची सामग्री सठोरा रोपा रोये मीनुपीरा अरीरोपाचे रैनाश घोन घोन रोपची यांणी त्यांचे राज्यांच स्थळही त्याच स्थानीं शाष।

याच प्रमनचे रोपा गडाचेचळांमडे याणी नळीं मडे न्यान घानीठि घानियापन नगानथिना जैघरा थिना पकांनी मेम नाला फळांचे पच्यासठोरा या नीं नाठश् फसेरा याणी मारःकाळीं सायंकाळीं घीं

प्रहर रात्रीं नेमणुक प्रमाणे पहारा करेत् त्यांचे पलटो घडीघडीस् पीपीचे प्रहरच्या घडा घेऊन् घडीयाळ नेम सवैप राखत करेत घडील समाप्र मात्रीं मंसाचे घडीपल घडीप्रहर गजर नीन्तुपण पूर्ण ऊंहल प्रहर प्रतीत राहुपनी मंघोनालन चुडा त्याच नाप घंगाघल त्यांत शरालाघो एक मोठे घंगा ठठमरा असे समये त्यास् घंगाचो मळा येठठणात मळ येठठलाने त्याघंठेचा ठणाठण शब्द होत असे।

त्यानी घानोया धीश्वरो पनोछिपल ज्ञेछिंडाचा नो भाण नेष्टेठ सुजन पाठण मळाचे सहीत मस्तुत असे त्यानमाळ समस्त हों सुठ गाऊन् घेत होष्पां गडा पन मेळचे याया कयाचो पठ घेत असे नेष्पां त्यास् घमर्षण मनीत होष्पां हो ज्ञेछिंडांचा सुठ ऊठून् घान घंघ मनीत असे यायामलने सर्व त्यानापन सर्व नेम घापले घापले मयींत् नीन्तुपीत घाणी राखत असेत।

गडाचे सुशत्ता धीश्वरो नवोसडे पाप मेस नंघ त्यांत नालापीध मेचे घाणी मुठ याद्यांचा साउं मधो घापुरे

अन्या आणी नमस्कार।   त्यानंतर सैन्य नाच
याच स्थळ रक्षांकडे घनोघन राहवलन त्यानी
मडे घाश्न गोम गंल रोचे पीपीथ प्रजनची पक्तु
ऋय पीऋय घेरा आहेरा छेश छेशाचे मअम्र
झेम येऊन् पीजीरा आणी पीमरा घरा याच नीटीचा
घाश्न चौहीं मडे चार्द झेस नंठ घेरा। राहुपनांरा
छुसनी पनीश्च रोठी याच प्रजनची आचोठी नचना
समस्त आशीच राहनजन टीसनी चौथी पांचवीं
पनीश्च हनसानोठी पांचवे पनीश्चचे मध्ये अपूर्व
शोभामन चोड झेस झंघ नंठ नाझाच्या मडा
आसी मनोन्मम साने छोंछुस्लानरांरा आम्र घन झेणठी
मधी मनं समंष्ट मध्यगेरा त्याचे पठंडे चक्रांनटे
शठन येहीरा ठम्र सनम्र सडम्र पान साम्याने ठीमम्र
घाश्न चठ गोम गंल त्याचे स्थानोस्थानी येगळी
घसरपाप पीमरा पठे पक्षे छुम्रनारा घसून नाना
सामग्री पीमरा घेरा ठेरा आसेरा ठम्र पठौरा मयाष्ट
झेम नीरस रौष्ट मनरोरा ठम्र पठौरा पसानी सठला
पश्ची अपठ छुम्रन मनीरा असेरा।

झेण्ठी मडे मन शांधूष झेण्ठी मडे घळीघणाची छुल्लनाची पठी छमी मडे झेणी अगा म्होन पीबीम घलाची छूल्लने झेणी स्थानी शांधळगानाची छुल्लने झेणे मडे झेघनाची पठी झेणे मडे कश्यांनाची छुल्लने धारा शोष्टमडीधान शधा धनघ शधा छीनमण्या शधा त्तुनी वीष्टम गेमेघ मठडी माणीम पन्ना वेष्ठ नान ठस्तुवीया मेटी ख्तनटी धाणे पठनडा थणी छीनाची नग वाना मकनच छींच मेमची घ घठीया मेमची घेठीन पीमनी मनायारूप घसटा छसेटा झेणी मडे छठपयाची छुकनी वाना मज्जन ची पमपक्षे सछीटा घसष्ठे घठेटा । झेणी मांशी मपमची छुल्लने थांन छुध छठीं छीन माप छेना साय मेणी झेणे मडे छीप राम नीमम म्यास थाठी के शीराम रोथे मीळटा छसे थणी घेणाऱ्यास घीछ छीन घेरा छसेरा। झेणी म्हणी छे माझे येथे न्यांगष्ठ घठीं थठे ईमडे या घ्या झेणी म्हणटा छसे माझ्या छुल्लना मधे म्यास नणी परंतु माझीने शणी छापण्या

अन्नाचो आसे अपल्हुन् घेऊन् अ प श्रेणी म्हणे
शी आसे येथे तस् धुध वयीं थठे रास याघाअनांरा
ओळखात नाहीं बाया अन्नने थपुधि थपष्ट थपसा
थानुनुभ पीकारसप अन्नस् घोसऊन् पल्ला घेत
थासेरा श्रेणी मडे रोध्याची छुल्लल श्रेणे अगे ऊप सा
ईनाची छुल्लन श्रेणी मडे मीठनस श्रेणी मडे मछु
पे मासोच्या नाना थारोख पीनरा थठेरा श्रेणे मडे
मोसची अंध घनकी पेडे गुळो याचीन छुल्लने श्रेणी मडे
सेपाची छुल्लने श्रेणो मडे थोना संभडी थंधे
सनधुन छिनधुन अणास मेळ नानेळ नींपु थैधीथे
अन्नचीं फळं घेऊन् घसस थासेरा श्रेणी स्थानी
साध भाच्या श्रेणो मडे सैांटीम मथीनाच छुल्लन
घेऊन् थाणी थमी मडे भांग गांच्या चनरा मठछेची
छुल्लने थमे घाअनांरा चौनो रथा पीमयेरी पल्ला
श्रेणी मडे संधिपणोम सांधि थाणी शंधिसठोरा श्रेणी
मडे मठछी डोम नाना अन्नच्या पल्ला नानाअन्नन
च्या डोमडाचे घडुन् छुल्लन प्रनुन घसठे थासेरा श्रेणी
मडे संसरानाराची छुल्लने थांश संगमनपन प घाघठ

प असोठं प झळो रांघडी पाषनाच्या क्षेप्रो
मडे पणो सोन नूप नुपैये मोछना पाणी सोन्हा नूप्पा
ञे नमपत्र कय पीकय घछमर्छे मनोम झिण्ठी मडे
छीनघ सनाक्ष मपडी पेप्पाचो घुमना मनीम् घसेंम्
झेणी मडे नूप्पाचो पांडी घणी झेणो आगा पनांम्
पठी प शाष्ट नुमाष्ट आमेपन झिण्ठी मडे पोठ पछी
झेई ठोनापळी झांघळा कमापठ झेणी छमे स्थानी
नेपछ ननमी नाछनयाई पामनो पाझव मानीम
यंघो घीठनेछान पूछेछान पान गुघड झिण्ठी मडे
छाझई माष्टकम नंघझेना झणीकेडा कंडीयाष्टी
जीपणी सांठीडनो पान ठाथा घेठन. छम पठी
पठनाई प मौनखडुनीं घडयाघाघो झनममाघाघो
पांडनीपले झेणडी मडे नपी माष्टछठी नाघनगनी
नमझ फुमम मपनछीष्ट झेण्डी आगा छुछन्या गाछन्या
सठानंनी सूठी पशमी झेणी मडे मछमष्ट साठीन
पीमम छीई सई लीग झेणी मडे मीमघीघ गुष्टघछन
बेनीझंठी पघनाझे छमणो माठी मठम छमे आगा
घंछनो घीडठाची जीनोम शाठकठडुनीं घेणी [illegible]

बठि मपुरी थांडगान्ह छीठ थाजो शाहू निष्ठो मडे ओनाकी गोथेला नुमघाछम मपछम ममघमून ममी आह्न थाबंड पहु रास डप्या. घूठेगान थसापनी भूमैछ मिओ मडे थाड थाजा रागी सोनैपछा ठीनमी ठांथण सेनेसा छीनाओ छसीजो रासु मपुरी छमी मडे ठींगारी घाभनांरा् गाठी घेड गुननारो भागोनी छोश पीछेशान्हे शेब्बी मठीष थाजो छनो मडे नाना मफ्तनबे पहो मैना साळंधी नांधंमकम-मघमा बोघना ठीथा मेन ठेनामन मूरो मफ्ठीथ ठठमन डाओम मपोरा बाराम पानपे ठीनोथा घुडघुड पीघा मनलैड नममेड घठेन रीरान मेमडी मेनीक्ष घाघम ठंम मोन थैड़े मफ्नन्वे पसी मठीन् पीकयासेप घसडे थासेरा। छमो मडे छहो ठींठ पिड्डन छीथाघो पीपीघ नंठी थाभफ्ने थरीशम ठंघन शठन नस न भुरो भपीथरो।

मछनन्हन नबांमडे आन सनेपन थाने मठी मंठी पीपीघ मुष्थ ओपथेरा पाण्वांरा् नाना नडन्हन मंठी राघ मह्यांनो ' अनो पूपेम कोठा मन

तीर् त्वकं सनोपनाचे पाभ्यीं त्वान पगीचे खांत् नाना पुष्प फळाचो खाची पर्णुंम लेठपन पणापी शाकटो त्वकांमटे ढमनाईं माढटो घळाळ त्वंपम कई म्नमीळा ठुन घमप मनौती नाचतां मयून पाठ धि नीतो याममने खाचनामाची शाभा खातोशय श्रमी चे पीआमाची भगा मथम शठने पेछोत पठ का ठीपन शठनांत् पक्षी माणसांची सभाठ तघनलांन ठीध्यान ठम्नछी कमी त्वान स्थान खाचौनचनाम्न घयतान ठम म्नेस तघनलन चंघ्रमभा पूनांचा घनंघ।

मठ.ई महुगणाची भूमी नंगभूमी घणी धाडे धाआा ठस्ती ठस्तोणी गाईं पैंणी घेऊ घाणी ठनी णी पच पीपीधि मम्लनचे नछीष्पछाची ना।मधनी तथा पाठमी नाठमी नछीगेंघ्र मेयाला ठेठ गाडी नघ नठठुहन छमडा सगडाछी कचान्या घाणी घान घान्याचे ठेपयाची भगा ढर्घे म्नेस नंघ कुनीचे त्वकं मडे खाच भूगीपन छूर्णाची कमापठ पीत मम्राण ठींच छूर्ण खाची सघको म्नाम् नाछ्या चीम त्वघु

प्रसन्न घेयु यांप्रमाणे शरीरापेक्षी माळ्यीगण सर्वेच छापा आणी समानतीन म्हनून ठेवीत असेत।

हे साधे घाहून गेल्यापन डुनीचा पार्णस जीठ च्यार त्याचे टोंठो प्रडे छत्तीण पच्चीसारान मंघ छप्नन त्यांत चिसगत गाई चोडी छलताचे नाम बाचो आगा जीनन छत्तीज पच्चीस काभी माप म्नेस मंघ नूंछ प्रथम पडा त्याचे स्वर्त प्रडेच्या चौरी प्राप नाच्या पूर्व प्रडे जींठघ्यान त्याचे घाठेन मोग हा नोठा आरो जीव त्यांत् छत्ती कंथ्यानीसगठ अर्जे सभे आणी त्याचे प्रपडांत् छोडभी लढवेछ त्याचा गोघ्यापन नैघटाचिना त्यांत समत्र प्रमाणे पर्णजी प्रेम टापीनी छमामा शांभंन गाठलन नायची छाड नोक्ष छीनो फेनी पुनंग प्रपृशो पनपीत् आसेत् आणी प्रठना नाची नैशनचोभी पनत् असे त्याचे अपणमाची माणसाचे धंशःप्ननणांत् अनंघ घेश असे त्यानिघटाचिनापन घडीपन टोच घडी याळ प्रेम घढोक्ष पूर्ण श्राव्याने स्नेहाचे घडोपन घडो प्रठन गनन यथायोग्य जीव्रन प्रबनाचे पकपून

माणसांस् पीडीत करीत् असेत्, त्यापरतो मंडोनाचे हुआ प्रमाणे पंडापन त्यांत् पंडा ढळमत असे घडने घडले सगळा पेढ्याने ठणाठणा शब्दी घडी पकडीन् मनुष्यास् आणखी त्याचा शब्द पोच ल्मेस पावेतो प्रयत्न येत असे घडीघनाचे हुआपन एक असो डींव प्रयुयोगाने ऊडत असे तो ऊन्ह प्रेम अपघेत अनांतील् कसा मेघ पत्याचे वेगाने ब्वाढतो शत्रुनुप क्रम करीत् यामळनचा अपूर्व पडा तो धौंगु त्यानांत् ब्लेठेलो पाद्ययांत् थप्त नाहीं नचना आणी सनस त्यानगनाची उपमा न साकरोत् या अपणाची दानषी पीशाठ नचना माठमची ठनळ असे पौशष्टशा अष्टमेची।

ध्याभापन ध्यानपाळ शेनअठर्थं पठाण असी भर्यंमन ऊर्ची दुर्धंशंमय मयभर्यंमन पनांकमी अफीम चनस सघेप धेत असे अणी सघा कोभंत् मनोपूर्ण असे अणी शत्रापधी पठाण त्याची घीना करी सर्पसडीत ध्यान संरक्षण करीत त्यास् पाठ शान्ब पैनीगण पम्रथनपंन घेता असेत्।

मग त्याउपरांत् प्रवेश करायाचा घाट ओलांडून त्याच पीपरण पश्चिम प्रथमतः डुगाची घनीठा त्याचे थोर प्रवेश होण्यास उत्तराकडील येऊन् त्यानंतरचे ऊंसा पायरी अऊन् मग पश्चिमाकडील अऊन् दक्षिणाकडील त्याच त्याचे थाटीं पठ होत्यावर उस घ्यान मोकळ हे धूसन घ्यान ऊंच घ्यानाचे थासन पूर्वेकडील येऊन् थोर प्रवेश हे त्यावर पठोत्या सानीचे करून घालून पाहता राह कलून ऊंराने मडे करा पठ घंउ येथ राख्यां पूर्वे कडील करा राघनन्नन दक्षिणे मडे थाटीं पठ हे त्यावर थाणऊंन उस घनपश्च मोकळ तोडी ऊंच घ्यानाचे घनोघनीचा पश्चिमे मडून् थोर होत्यावर थाटी ऊंसम चैाम लेचे चीनाचे कुनीगनाची चुना कोनपीम पाठे त्याचेमलचे नकीं मडे स्कूलमचा थेंरा तो थाशी तोलाभुंक सुळमळ मनतो ।

त्याचे मध्यस्थळी नाना नंगाचे भाषनाचे नचोरा घळेरा ऊंच खुंघन मंच त्याचे पनते येउनचे ग्रीरांची चैठम थोरा घले पीवेचे मनून् यात्रा महोत्सप पर्वे

म्लळी सम्लळ सार्थम्लळी श्रीगोपौंढकी श्रापन पीनाळ
मान घेरा श्रसेरा नैाम्लरा मघेश मनूल् उापी मडे
श्वरा श्व शीरीम छून यान्व ममाणि गेश्याने घ्यानी
कूृष्टीस् पडेष्ठ रौ छानोठाठी मोाग छानोठा छींछ
घ्यारान्ब श्रसा नोघराक्षिना घडी प घंगाघन सान
छनन्ब छींठघ्यानासानीछी नन्वनी मेपळ घ्यानपाळ
ननपूरा म्रान्न षाणधीन् कठौं पीभेछ नाठौं श्राघ्याना
लेन् पक्षीमाभीछीछ घेछीन् मीरोम छून गेश्याने
समोान छम लुंछन घ्यान मोळाभ्याने मक्षीमापीछीछ
श्राघ्यानांरा् मपीष्ट घेछीन् छीराने मडे रोांड मनूल्
छीपे नाछोश्रापन समोानन्व छम छनमक्ष पापष्ठ श्रा
मशूल् गेश्याने पक्षीमे मडे म्लठौं छम छून छीनपेमडे
घ्यानमाम म्राश्याने छीरनापीछीछ श्रछीन् रासेन्व
मोरोम छून श्वरा उापी मडे पुनः छम छानोठा पा
मष्ठ श्वांरा श्वान्व मडे श्वरा श्वसा रोघ्यां छून समोान
षाणछीन् छम घ्यान मोळेष्ठ श्वान्वे षंरा गेश्याने
छीरानापीछीछ ने छम मनोनम रोन छीणान्व छम

घन अरोपीयड छेश ऐश्वांरानाजेन् नी क्षिप्ही घगें ऊिन नाक्याचे छपे येरा असेरा् त्याचेंच घीझाड त्याख्याचो घेरा असे ध्वन पापेरो अरोपी क्षिल्न्ची स्योरी त्याच घनांरा् येरा वाठे त्यापनाचे छस्रोण पश्चीम क्लेण्यास् छन छान चाणड प्रबोठन फुजन्चा घगोन्चा त्यामधि छन डुंछन च्यगुराना त्यापन मधी मधी घेठम येरा असे त्याचे पश्चीमे मडे छस्रोण ध्यानो ध्यानपाळ त्याचे थंरा गेघ्याने रोघे पांडान घन त्यांरा नाशी नाशी पस्य छ्प मोरी मोरी फांडानो क्षेम्र सामयो वणरोरा् वणी पंठरोरा् ठेच क्लम त्याचेंच नार्गंछीपस असे ।

छोन छिणाच छन घेश घने त्याचे अजो क्लेण्यारा् छन छान पापड त्यामधीन गेध्याने रोघे छन अरो ऊिन्नम सनोपन पा प्रड नानडुनांचि कोराम्र पुरुष त्या राक्यांरा् असे स्रान मनोरा् त्याराक्याचे न्वान क्लंठ श्चडून पन पापेरो पापनाने घांघिडेड वजो पांढने पापनाने चानो घाठ त्याराक्याचे राक्षेपन चैगों मडे स्फ्रोमनचोरा न्वान घेणोक्ल घागापन फान

कुंपन ठेऊणाच पन घसाया ठिकाणाच आशी कुडैाष राज्यामध्ये पायनानें तीस थेंघ ठिठऊन् त्या पन वांगस उन वधूराना त्याचे वानी मडे सठला पक्षी पक्ष मस्फुगीर् घेऊन् नाथीष्ठ पाठेर् आणी त्यापन मनम सठलापर्यी मधीपान मनोरा पाठेर् यामकनेच कुशोपम उन हो राळ।

राज्यांचे घसोण पक्षीम मेन्मांरा् थाणठीन् उम घानोठा मोळेष त्यांरा मपेश मनून् घनोघन आऊन् ऊनपी मडे घान मोळाघ्यापन त्यांरा् व रोचे घोपण वील्सांघ्यो मनऊन ठेशपांञा या ऊपघ्याची घेठम घेरो त्याचे मणी मडे माझची मवेनो मेणी मडे घोंपणी पघाष्ठरोची कोण्ठी मडे फौनघानी ऊघा ष्ठरोची कोणी मडे रोमनरोची मवेनो उमो मडे मेणी अर्म्यांरा् सनाफ मेम स्यानोस्यानीं पामघानोचे नूपये पनथीर्छ मनोरा् वामकनची मेठी नयनमळ नानंघोपस त्यास्यानी आसता आसे।

राघनन्तन त्याचे ऊरान पक्षीम मेण्याने ऊरामा घोऊघ घठेरा घून गेज्याचे ऊापी मडे घानोळा

मोल्केट त्यास् येसंडून गेल्याने हे पडय पदाष्ट रोपून
छद्गीणाकीउीश्वने नीघराव्व के घानोठा मोल्केट
त्याचे यांत छिकल्याचे घन यामघानीचे नुपये रोपन
नाठरा यसेत् छिश्नताश्वन्याचे पश्चीमे मडे घानपंठा
पापष्यापन त्याने प्रपेश झेल्याने हेपी फुल्याची फुनो
त्याचे पयत्र मीण्यास् एम घ्यान रोपे स्पल्प स्थान
रोपे पेश्चिनाव्व शाड त्यास् सोडून पश्चीम मडीट घा
नाने गेल्याने जिल्लम एन स्थान त्याव्व नाप घोजन
श्वना त्यांत् नानापीश्च मोन्याव्व ल्लम त्यास् पाठीन्
नर्बन्ध घेशेस गेल्याने एम घान मोल्केट रो रोशा
श्चना रोपे नान्याचे येथीट धन नलाघो छप ठेप
त्याची कगा त्याकगाळीन् त्याष्टरा छद्गीण मडे रोंड
मनून् कशा पाग्नेय ल्लेन्यास् एम घ्यान मोल्केट त्यांस्
का रोपे नान्याचे आल्गिंघ त्याणी सोयने कएते
त्यांघंचे नाठथाचे स्थळ। त्यापनाचे पूर्वं मडे
त्यामधे ईंभनाचे पठायाचे छुकयाची कगा। रो
झोडल्यानंतात छद्गीणे मडे कपूर्व छद्गीण ल्लेण्यांत्
एम घानोठा मोल्केट हाव्व नाप नाव्वघन रो घन

भाठीमाने आश्चर्य घोषि घेईष्ट ने अस स्थळ मनु ष्याने म्हणतो प्रश्नाने नीर्माण मेष्ट त्याची केरा सग सग मनतो साधन प्रीची मनण असोमठीण त्याचा अदर्था संतंश्रम नूण्याचा त्याचे मध्य भागी एम अपूर्व स्थान त्यांत् नानापीध यंत्र अनेम असेत् अणी मळपंतोणी त्यास्थानी नाचता असेत् व गात् असेत् मधीपधी मधनाक्ष नाण्यासठीत यान्व पाद्य यास् शप येत असेत्।

साधनाचे घस्तीणे पश्चीसे मटे गेष्माने पुनः घा नोठा मोळेष्ट घेठमश्विना मधनाक्ष्याचे फनाळाची सामग्रीही होयेन्व नाहंता असे त्यास्थळास् प्रगष्टेष्ट घडोणे मडे घान हो मधनाक्ष्याचे पूर्वीच घन होये नीघ पुष्प मनोरा साधनाचे पश्चीमो भि घानोठा हो अंतःपुरांत् श्रयाची पद त्याचे यांत भजीन पद्येष्ट जीलम घनघक्ष पायष्ट होपे श्वेने मेम घानपाळ असोशय घळाच घम्नसठो नपीत हो घ्यान संत हाण सघप मनोरा असेत्।

हो घानोठा घेऊन् गेष्मानंतन अंतःपुरांत्

अठीन् डाषी मडे घ्यान थान्वे छक्षीणांभोडीछ घेठीन् त्यान्व छानांत् मपेश मन्नून् पश्चीमे मडे पुनः छम छानोठा च्याठीन अठीन् ठीरानाभोडीछ काही घठ गेभ्याने क्षाचनान्ता छानोठा मीळेष्ठ टो न्वाम छणान्व घन त्यान्वे पनीछ छणांत् मघनान्यान्वे नी अया पसायान्व घन टीसने छणां पापून् थणाछीन थणाछीन् माणसांन्वे घनान्व पश्चमे मडे छम मंघ घन छोमठम घन त्यांत पसूभाष नाना प्रश्ननच्या थसेत् त्यान्वे ठीतान भागी संपान्न घन।

संपान्नघनान्वे पश्चीमे मनून टाळ्यास् अयान्वी घठ मोठे घनान्वे नपळ छसीणे मडे छन्तःपुनांतोष पमेड झेम्नन्वे अयान्व पनूप थणाछील थणाछीन पनूम छणो छणील्व थठे याया नोटीन्व छीमघागान्व घन येथे पुनो णीभ घ्यायान्वे पुर्पी मघनान्ना पीक्रमाछोबास् छेप थाह्मा साछ। त्यांचंत्र आश्चीछोम भर्भ फान सम्बन्धी पुषंम सपंन्न मेष्ठ यान्व नोटोने भोटोम छोपस गटा साछेत् छमेछो पणी नाना मरापाछोम्य पसन्ननाया नपळ घटा केतून म्हणां

इंग्रेज ने इतके सांगुन धुमधामाने राज्य प्रवेश करायाची आणी याचासाठी नाश्यापन करोचापन करायास आम्हा ननाथी आपन पसन्ननायाने पीप लना मेढ छाघा सांगेघाचा क्षळ साम आठे आणी प मोगा पुष्ट उठुन येय याक्षप प कर्षों अम आलन असे शेन्व पन आठे प पीचान करून म्हण्ष मों अर्ता आन्व इर्यांरा् मपरी साझें यासांगों नाश्र पसन्नाय अंत्री गणाचे सधोरा् अक्षसनी घमून् नाश्र करायाचीत्याचे नाश्र ध्यायाची आणी राज प्रवेशाचे विलक्षणचे सामर्थ्याची वीर्थरोसा पनापरे अनेक नूप्याचे छैंबाची साक्ष नाट आणी गैड याचे देशाचे प्रथम क्षेम राषा नाने राषा वाध्यापकास् अपंराणी आणी पंगलेशाचे सळीळाईम माणस ब्राम्हण वैश्य क्षयस्त आणी पर्गंड अथवा सगळ सर्व लोकास् अपंराणी होणा पडष्ट याच्याने आरीशय सम्पती घेर्ईष्ट् याक्षप याळपक्षा उनरी ध्या प्यायाची पस्ता अठनज मनण आणी यायंचे नाश्यान्व स्वळाच्या नेमणुक्षन्व होणी नाश्र पसन्ननाय पआ

मध्ये नाथयान्वो भगान्वी यान्त्रा शाहा पत् छप
थयेमनमरी पहुछेपनाय मभृराम थठ नणा सछ
लापधी माजसांसगठ मनगणे। पनगणी गर्दगापों
ठेसमूळ छेसपांडे घनापउँ मनूज़ छेह्यी पसे
थामझाणे रो थपथे राचुळ ठांसन घानीम थनपे
ठिसजे ठनी पीग मम मखुन ठिडीछ पठाणि नणे
नपळे गळें घळी पीपीथ छप थणो ठीप रोइ मोठ मो
सनी मंछ साछेन थंड गुळ मछी चूप छठों मणो
छोन छोपसा माप छेना थाछाम पोसा नीइगूम
मोसमीस छासा ठिशोदा मेंडछेजून थमनोठ छूनमो
नानोळ्ळे रानघून छेनघून ठींगाढे मथ्थणे ममइ
गळ सेपछे नासपारी नाना करो मेपे पमपन्न
मोघानि पीपीध्य प्रजनचे नडिमपीध्य पाइप नाप नय्थ
छेप्य पेयाछी छपाठनग पेगळे प्रगळे पाडानी
भरा रठलापछी पंठे थणो मनून नमाठी गाडी
छमड सगडे घेम पनून् पापरी मरून् छेठीन् सठल
माणसां सगठ पाडानापन पीरानणास्लप नी येतीरा
साहेरा।

वैशाख शुद्ध पोर्णिमेचे दीवशी नाव आपल्या धणी यक्ष अपेक्षाचा दीवस ठरवून त्याप्रमाणे देश देशांतरी पत्र देऊन् भागास् पाठवीले त्यामध्ये त्याच दीवसा पूर्वी नव्हतेरा ब्राह्मणगण धणी भाग क्रमीत येनारी सैन्याची समांग घूटी माणसें येते समुद्रात् त्याउपव्याची नावयाची जगा गडांत् स्नान रोषेच सकलापधी फडांनात् फडांनीगण माणसांचे गोंणरी प्रमाणे पृथक पृथक छप्पे देरा करैत् लेण्डी त्यास न म्हणे मी मी आपली नावें या नोरोचा तामीळ संक्षेप करी।

भाजे धणी दाध्यापन भक्षाचार्य राणा लेयंक्त प वैश्य धणदीन् ब्राह्मणाच आगमन पांच दीवस ना कसा धर्नेप स्राप्त। आपलाच मनीचानप्रगट आपले स्वामीचे सेवेत् राहून लेण्डाच्याने लेण्डी सेप शोध समाचाना धीषयीं भीसपो खेरान न पडे त्याचे आपले धीडाडांत् लेपण थेण जनूत् नाव गीत पत्र रामाध्याने धनंछ पूर्वम नामंदीवसाचा लेव्हेष

मनीरा असेस पीमर्ष मेण्डो नाहीं अपचे अनंघोरा।

याच नुपीं शरापत्री सयत्तांपृथी मीपीथ मल्ल मध्ये मेकच यगमन क्षणोक्षणीं येत असें याच मनने खीपधि नकीढंणी पर्यंत मेन येत घेतोरा पीथाम क्षणमात्र नव्हता त्याचीपसान्वे संध्याकाळ मापेरो ले ले येणान हो हो सर्प यजीन मापहेरा।

इसमघांगात पांच मेस मापेरो मेलनण्य साढ। यह धाठ पाठ शठन घन थंगण छिण गाळघन घा ठेन मीसन माणसाने मनोपूर्ण घ्या थी घाव शाठ। मेण्डो न म्हणूं सभे भी मम सामग्री मोळाक्ष नाहीं याकप अपघे भडांपांठी यमे यमे नणास गाय माण सापुरीं पाहून परन्तु घोड्यो त्यामनीशां समरल मेम मनींशोषपूर्पंम मोकन पानांत पानंठाने धीम धेम नय नयमनध्यनो मनीरा नात्रंघोप संपण मनीरा घेतोरा।

यणो नानयघंरा मयनाम पसनाथ रामेपंचा नन मडाव्याथीस सांगारो घेठीन नाम मरापाठी थान्नी नान्याधीपास नाजनीरो कीया संपन्न मनून

नाश्याचीचेमत्वी सामग्रीची उंचिता मनाचाह् यल्ला घोहचे नात्रीचे श्रपगेष्टे मठनो मर्लंकरांचीं यमस्यना घानापन नैघराश्चिना रापा घंगाघनांस् श्ररनाची घंग रापा शाघीयाना यागधीन् मंलंकरांचीं यापष्टे यंत्रास् नीग मनून् पनपूं मगष्टेर् भंघे ऊड ऊड धोंधीम घोऊड घिऊड सांशां संगुड संगुड भोंभों ढंढंम इत्याची शब्द उम मळापव्हे घो मनूं मगष्टेर् की त्याशब्दानीने शब्दनाचे याप होम सन्वमीर सांष्टेर् । अभारामव्ली श्राह्मण यापचे प्रातःस्नान संध्या तर्पणाची क्रीया समाप्त मनून् नानसर्पीर् येर सांष्टेर् । त्यामाधे नाल मिम याणी नौस्पृष्ठ मनयस्य पेच्छगण याणी तडंप घंड अरो यापचे घयूरा यनायूरा नयलेंर माणसं मसें संपन्नाचे याणी रामाशा पाध्याक्लपक यापष्टे मर्याचा प्रमाणे सपीर् येतीन घसष्टेर् प ऊचे नाचोष्टेर् पीण नयाघ पच्छन मृघांग अर्वंग नंग घनघरा छंगोनो मंछोना नष्टरानंग ऊनर्ह भुनंम इत्याची पघ्याचे मधुरि स्वन शाब सान घोषंका

सूर्य्येर राज्यानुसार नाग नागणी पाअपूनी गोटा पद्म
गुनवान नाना प्रस्तरने संगठनान प्रनं प्रगटेरा
वैभवने मध्ये पेठोने चर्कमडे गोपीघ ओलनी घेठम
लेनंरा गोराने छणाने माव्काधपन मोआ शामी
काला प्रडारा धांधिष्टेम नोन्न मध्ये सूर्य्याने प्रोणीना
अपेश नसे नव मठी भांड पापैछगण नृत्य पनी
प्रख नघस्त मनोरा घरोरा यानूणीं उपचे यनंरा
सूर्य्यम घसष्टे ठीके थठेरा ।

पत्रांत घानोगानो छधी रंगुमने उज्लेपण
प्राणो नांगेतका राधा यंघमाच्या शाष्टि याणी उछंड
वानेमणो फुल्ल लुश्रोभोरा पूर्ण घर याणी पीपोध
अम्लनवी नवीरा ब्रुष्पमाला घेष्ठरा पत्रपद्दप
लम्बोरा रोनघ शोभायमान लमूकोरी समयौ
पराजनाना उपण्या नाण्या नदाइंग्न भूषोरा
ठिठिन् ऊजस्र पत्रुपत्त पौंराधन नोळंघन नमराह्णी
छायोपीजस राधा गुणघी उधैराप मम्प्रपत्रो म्लगञ्जी
झी मधै मोनमी सोसनी शाभनमानो गुष्ठऊनंगाच्या
घाणी ठीठनेघान घनीघान पूठेघान गंडेघान खेपम्मा

वी ठुगळीं राथा ळेण्छो ळेण्छी त्वमम्र माइछ्ठों नप
छो नाथनगनी पैठणी ननरानी ळेणी छाळई शां
शीपूनी पनाठनगनी शाजा ळेण्छो राशइथा पूठे
छान धाशाघनो ळेण्छो शोनैाछ नुपैछ छापान्वो
ळेण्छो ख्तम घन घेठनंगान्वो क्षीगळीं मीनानो गाठा
धेनुम यांत्रइ मछुछान धासे धासे मम्रनन्वी क्षी
गळीं धाणी धीधीथ खुष्पमाळा धारान गुळघ मेशन
मळुनी न्वंछन छमांगी नानापीथ शृगांन खुनखान
ठिम्रमोरामाने न्वळीठेंम्रनोछण पूर्पम धापड्र॰
इंमना सठीरा थीमधागान्वे पळांरा् पापम्रारा्
खुठे खुठ नाण्याच्या स्थान्पा धामागे मनोनमा छाळी
गणाच्या स्थान्पा धापघ्या पूठे नठछिन्वीरा छमै
न्वळीठोंम्र धान्वो पणुंभ थोडीळी छणायांरा यंरा
धाठे न्वान घरा मंघ रुंछ सोनैाछ घंडे धाणी सो
नैाछ म्रनन्वाघी मछिमछ घगरीप सोनैाछ शाइन
न्वळींमडेन्वे धाग्रधागी शरा॰ शछ्घगीम्र कणु
कणुथनी धारासानी छेरा धाठे मछिमछ म्रनन्वा
घी न्वानळणीयान्व धाधंनुण् सामथीछे स्यानों छ

पणें खंभ नाना नलछेवीरा ऊमटा मणी नचीम शाहन थाने मध्यस्थलों ऊँच मेमने नलासयीरा खुपणें नोमीरा ओंयसन छतानीने मध्ये गुंघकचान थापन यर्जों थाने नर्कालिमापन खुपणें मटश थणी साथ ननाने नर्कालिमाराओ थेन छयं थोप थरी मनोहरे यामस्लनाने नडोलीभ्यांरीड ओंअसनोपनी मस्रनाणो पीनाकमानर धेठीन् उमिधाराने नघे मजांरा् पापडम् ।

थपथ्या मूर्वी ब्राम्हणगणा रुरुलीजन्चन मूर्पम अख प्रपेश मेड राचन्तन नाणीगणा अस्तानुगामी छाउीगणा गनीय मेमस् रोड मान खुपानी मोक्षा लाछी पक्ष छपाने संपेषपून केलीमली शाखकम नमघ्मलो मनून् थपघो माणसं अनंघमम पनोपूर्ण साडेरा् ।

धाठेन ऊमलम डग्नों खुणीकेरी स्त्रीमसणी मध्य नान्यास् नाम्याभीषेम मनून् न्यास्तने मध्यभागों रुकीम नचीरा मंचोपनी नलछेवीरा ओंअसेनापनो थरो ऊमलम थांपनुण् पले नाम्य मरापाघीताह

नवलकडीस् स्पर्ण नीर.ठ ऊंडष्ट घेऊन् धसपीष्ट त्या
समयीं ऊमघास मध्यभ्यनी धीपीध्र यणी कयकय
प्रकाचा क्षेमठष्ट यसा यशोशय साम्र नें यपथ्या
कणास् संपायमान मेष्ट। ऊम्ल कणाके नाक्मा
चे पनशे नवलनीमीस् छन अनण मेष्ट पणी चंपनी
चामने मोनछष्ट घेऊन् ऊोठीं मडे चंपनी यणी
मोनछष्ट मर्नूं मगष्टेस् संचाचे कपळून् चौम्लचे पांस
मायेशो ऊामराम नमोघ यसापष्ट चोघघान सोठे
घनघान घान नीशान माठी मनाराध घनछी छडी
घेऊन् ऊिभे नाठीष्टेस् यणी ढष्टैरा ओम्र ढाम्र रानप
ना राया श्रेसघनघानाच्या मराना ऊीभ्या शाभ्यारा
रा पाठशा यशोशय चमत्मान घोध्र घेरा यसे
नमोघ यक्षे कय मयनाक मयनाकचा कय कय
घेपे ठेव शष्ट चळंमडे यणी गडापनरो रोपाची
पन घंचूळची यपघे ऊमस्तना ऊेपढ सोडूं मगष्टेरा
सपास्थ नाके यथानुक्रमी सफेळोन ऊिळून ऊिपठा
मण ठेऊन फेठष्टेस् राघनकान मोठे मोठे मनुष्य
बेऊीम गोल्र खांचूळ्यांनीस् मयनाशी भावेंस्

शीळा करुडणी म्हणारीत् याछळाने गिठुन ठोळा कायडून् नमठोन खाशनफो घेऊन् फेरहेरा् याणी पळढि ठेडि साछ राधनन्तन सोयेने धयेने मोर्न धंडीगणाछी राघूप याणी प्रधान स्वामने करनठेल छेशगांठे प्रडनपीस खोठनोपीस छत्रुनवपीस खानकथेगी प्रभृतीकांछीं ननना ठेऊन् फेठ म्हनून् खापठे पत्रांतु पूर्णी मोनुपीत् स्यानों घसठेत् प ठेके नाछोठेत् राधनन्तन पखंड स्वामन केम गया प्रमापीश याने राया ठेश ठेठि पंडानी न्धेधनी नैप्पत केलथी ननना छेऊन् यापक्ष पनोन्वय पीछ्या यानीतीने ना क्षापोथेम ऋीया समापोनंतान मयनाकाबे ठेठून् ब्राह्मण सर्वांस ऋठेन् प्रणाम मनून् पंडीत केलस राया पाणठेन् केलस् ब्राह्मणास् यथोपयुक्त स न्मान मनून् त्यांस सर्वांस घोडाडास् पीछा मेछ राध ननन यापठे स्वकरोय केलने सर्वांस ऋठेन् पठी हे नांव यसन्तनायाचे न्तनगोपांती प्रणाम केल। नाव यसन्तनायाने ठेमान घायघुन नाव प्रतापा फीमास् कामस् मठेन् पेयून शोन याण ठेठि

हुंदन मनून् मांडीवन घस्पीठ खाडिमन चमंडाची फेकून खंराःकुमांत् गेहेला ।

होचे नाम्भाची पडीठ नाणीने पछीडेन्च गंगळाचा नाचा डीच्छेरा मनून् ठेपीळ खेरी नाम्भाने चरांच डीलमासनायन नाक्ष खणी नाणोस् घसपून् पनण कोया मनून् लीखवान पूर्षम खसपण मनून् खरी कैडीम पूर्वं खोडीम चीड्ड । नाम्भानेही सर्पचे सर्वी डा डीपयुक्त नाण्याची सम्भानरा मनून् मणामी घेडीन् नमस्कान मेम ।

घाठेन नीले नजयूरा मेम खेरोर् खाडांचे पृथम स्थानीं नाक्ष पसन्ननायाने मल पूर्षम पम्माम्राची भास् छप खिडी घाट्टून संरो पपीठ रोसने मयनो फान सम्भान मनून् नाने खणी पंडीरा राथा खणछीन् डीच्छ लयस्थ वैद्य न खणछीन् नीमंत्रोर् मेम्लंस् पीछा मनून् चूहने चोराणीं नजयूरा मेम्लंस् मरी माणाडी छन पर्याची छन्दीं घेडीन् पीछा चोड्डी या च्याने खसडीछांर् छेशोघेशीं मोठी मरोछा साछ ।

स्पक्रेणो ऑंस्लंस् थापंशणी छेठीन् छम छीपस पंग् शी फीकल मनपून् थापछास् सम्मानपूर्णम क्याठी कसा थपछन शघनुनुष छपा पलाफनणी छेठीन् थापष्ट थापष्ट घनी फीछा ओभ्यापन बशछन पूनपछी अे छे ओम छम मठीभ्भा मापिरो यशछन श्रुनीर् घेशेर् शे थापघेछी सम्मानीश् घेठीन् थापष्ठ थापष्ट स्थानास् गेष्ठेर् यासल्ने यठ मपेश नाभ्भाभोयेम भ्रीया समाप्त स्राष्ठ।

नाभ्भ मशापाछोय मयनाभ्भ शाष्टेर् थान्वीं नाणी मयनाणी शाष्ठर्। पंगछशान्वा थापघा थाधील्लन थार्धवे मनशळी यान्व मम्लने पेस्फने भोशीम छीपस गेष्ठेर्। नाभ्भ मशापाछीयाने मनीर् पीवानष्ट याछेशीर् मीं छमछ्वी नाभ्भ घेर्धन् मनंछी म्लसाठेंघ थासनाछो घेछीं समणान नाछीं यान्वे मेध्यानल्लन यघंवे संशानास् भठडून् घेर्धन् शर्घी न्व माश छल्छीमघ नाभ्य शाष्ट थाशाछीन्व मोशीम छीपस धैर्य धनणा छीन्वीर् थाछे नपछठ भास वी ने य णछीन् थाणछीन् पष्ठीघान घेशेश थास् छीर्घेश

मनून् अमण सर्जैध्यस शाष्टेर। यान्व मञ्जने ठिरानोरान ठैंश्चयोंन्वी पञ्ची छेठि अगत्ता मेणे नूपी न्मूनरा न धेय।

पीपेन्वना मेञ्ज के माझे ञाघीम ञकांश्ना घेना मुरो नाठीं टो येपेट यठे परां कैाञन्वो पृच्छी मनून् याम्पुर्ध्यांस् यपष्टे मनधंशन यणुं म्न परां गों सपै समर्थे म्नेणेछो पीवयों ञपानम मच्ये। ध्याम्नर्वों याप्रांटों घगांझ घेञन घेडेसा पसाम ठे सपैन्त्र मीञ्जुन् घाना कण भुर्ध्या येरोर् म य छेश घाना नणान्वा ञश्चीम्नन घेरा। ध्यांगीष्ट छम कण मरापाछोञ्च यान्व यान्व मञ्जनन्वी पीपेन्वना मनोरा। पणी सैन्मसंयछ मनापास् मपरीं छेठिन् कमशः फान फैञ एमपठ मेध्यारा।

नाञ्च मरापाछोञ्च मोठा फाग्यप्तन नाञ्च मेम म्ठणेरा् यशञनेम्पनो छेपी। टो ञध्यापी यठेरा् रोंने ममनाञ्चापन ठुमसन्ना मेठिन् पन छोञ्ञा ध्याध्यानेन्व ध्याबंन्वा येश्चडा मराप छेरा ध्यान्वा पीरुान यपनीम पाठे।

तसे चौपटी नाम्याचे घाटीनष्ट गडाचा सेनापती
समष्टकेस ज्यांचा तस कण मधपनाक्रांत घणी
नाम्या नपळ मोठा प्रतीपन्न घेता त्याने येऊन्
घरा घेऊन् नाम्यासमक्ष पीनंती मेहू। मग
त्याच मीं दोन तीन चौपसा भासून पाठतों घडे
दोमठना नाचींन्नान नंगर्डरा् घनस्मारा् घनी
घाळून प्रमपुढरा् मन्डंड पीस्नो सानीचें घरीशय
दोमोमन त्याच्याने प्रथम चौपटी अनुमान मेम घटी
व ज्येष्ठी ढोनचानणान प व अन्न माणसाने नंग
डंरा् अग्नी सपीस असेष्ट त्याच्यानेच नाशीं कढून्
ठेटष घडे। प्रातःकाळी घोडापन स्पान घे
ऊन् तीचे घडीन् पाठीड जे पन यथास्थीरा घडे
पनोम त्यापेक्षा अधीम प्रफुडरा दोन तीन चौपसा
पाडून् असम्ब पाठतो घडे मघनाश्च मस आंता
अणाष्ट म्हणून थापयारूप पीनंती मेहू नाठीं
धाक त्यास्थानी तस मोठ सामर्थ्य हाटे घडे त्वन
प्रथ्याची पोनी त्याच पडतीरा गाईस् त्वनपयासाठीं
काढून् ठेऊन् तीचे ठेळश असेरा् घनशी [illegible] मेष

घेरा त्यास्थानी एक डोंगर पाहे तेथे एके स्वर्गेचो
वीरीं घडून त्याडोंगरापर स्थापना भरून संगळ्यांचो
फूट फळे घाणून त्याकाळीमेचो पूक भरायास् झेण्ही
यजमान झेण्ही पुनोठेरा झेण्ही पेढधन झेण्ही
थळीयान पशू एऊ नेमणूक भनून् एक येगळाचा
पेक्क मेम राघनन्तर पूष मेछा। त्यानन्तर पनी नी
नूणेरा पोन पखेणास स्वाम थळीयानन्तर पोना
ने या येगम घासाचे पेक्कास् जिवडून त्याचे गया
पर मानम त्याच्यानेच जीन छेऊन येऊन् याटी
पिशाने नक्काची घन खछ पोन छठ मठ भनूं
भगम। यणाठीन् यणाठीन् पोन पळूं मगटेरा
राघनन्तर त्याच डोसम भपट्टेट्टे पोनाचे माय
घापाने नाडूश मेछ रोग्यां यान्न याना पोनांस्
घनूक् यणाड घठे। यापची हेमनं यसन्व म्ह
घारोरा् यणी भपट्टेट मप त्याच स्थानी पाठे याणी
त्याचे माय बाप त्यास् संनक्षण भनीरा यठेरा।

नाकठी यश्चर्य्य पर्शां ययमराच सभे सगळ
उठून सपटे स्वान्यापन स्वान येऊन् त्याकगी गेटेरा्

द्वेष सैनापशोत असा पोचीत आहे । पाहीहे की हो डोंगर नावापीच डुच्याने शोण घातला आहे पण डासम अपष्टेम पेन हाया चेगमवा ठक नक्रमोश्रीरा । नाश्र पर्वड पोनास् घडपून् डसुन सपीस्तन पोळोरा साठेरा् पण यान्व अनणा अंगों ठोमकून् न सुमठेर ल्याशपन्व म्हराशनीन समाणे अन ठों ष्ठसण नाठों शनीनान्वा ठोन्नाप कोपंरा मनुष्या च्ने शनीरा सानीश्च शनीन फुगठ नाठों पणी छुंगछी ठो नाठों श्नेपळ डोर्ह अपणी घड पेगळ ठेठीन् नन्क श्राप ठनेप्र साज पाठे यान्व ठापुघ अनरा कोनूपण न मनून् छन संघून पणून् पांरा् ल्या पेनान्व शनीन पणी डोर्ह ठेपून् ल्यान्वो ठोंको पापठे अपळ ठेपीठ । पणी ठेंमनान्वे माय घापास् न्ठठू्ठ ठोम्हो पज ञ ठोच्या पळठे यान्वा पीन्वान मनूं ।

याप्रनणे सर्प पपठे पपठे स्यानास् रेठेरा् पनंठी नाश्र ल्याश्चिम सेन्माष्टीप समपोपाजनी ठेपून् घाठेनठे गडारा् नाठेठेरा ल्याठंपठो पोन नोशा

नाभा पाठरोस् नि छैसाकेन् थंस डगीसुंश्रमन पडस घणा धान्द घनघ्यांस् स्थोन छेठिल कमसः कोरीन्वो पृथ्वी छेठिन् प्रळयाम्ना सानाधि गरन स्पर्श शास । नाभा घरीसाछठीम समटश्चेम्मास सांगारो चेठीन् भाजापन स्नान छेठिन् साठाछी गेडेरा । मीनीम घून कमां करां क्षेन उन्बे शळ छेठीन् चाआपन पडस घोडा घपडे क्षेम्मा मागे घेरा यान्दप नाभ घ पूनांरा म्नर्धों कणुं न समझेरा । नाभ घान्कोरीन्वे घरी नपळ अ नांन्च घाघंचा घोडा नासाने पडस घापनठो मां घानि न छेठिन् घउस घिनून् पेगगरीने घान्कोरी मधि प्रवेश श्नून् पाठोड के री कोरीं घापनापनरो घंरन्नीसीं स्थापीरा घाठे धान्वे मधि पाठरां पाठरां पाठरोरा् ठींवसनस्था यम डुधंनी खोन्चा थक्नन रोन्वे शनोनान्वे मीनणान्वी घापघी कोरा म्नछौंम समया कंरान ठीर्छौरा छेठिन् फूसीपन पडडेरा् घान्यम्लान नागों पनंठी स्पग्रासानीक पाठरोरा् घासमयीं घा कोरीठीन ध्नलयापगी साछ । प्रतापाधीच

ठाळे ठिघडून पामशीं ठीसी ईष ठिपशा मी ठीसा
मन प्रसन्न झाडे व्याल्लप माझे स्थलां नपळ ठीम
ळस ठोष्ठ्या घ ठागन थिणुन् यांत् ने पापठीष रो
यास्थानी स्थापना मन रो माझी प्रतोमूर्ती भ्रणा
ठीसा प्रक्ष ठुन स्वनपद्म मेम नघ्ये शे पापष्ठ मा
शेन्ते नपळ लोवन्न थठे रोचे स्यास् पापठीष । ठीस्
ठेश्चर्य ठीशे घापाषेसा मेठ येईष् ठापशी भूमी
ठीसे मनशळो येईष् मीं मनापापने ठीसे पनो
नाठील यापक्षनोयंश शूं मन्न पीठा न मनशीष् पणी
मासी ठे पाषा मान लीठसा मीप घायमन्बा फुंठ
ठागा मठापों घेठिनम्न शे साम्याने शोन्व ठीसा
पांश म्लळ घेईष् ठेन मान पावमीष । राठनमान
म्वेशना पापुन् घानशन ठांथिमन पाठीम ममसष्टीश
म्लेठे त्यान्ब पोउ म्लेठे पामष घोउ म्लेठे शे। ठिम्लेउ म्लेठे
मीमपी न पाळं मापम्न मेपळ माठशी के पापण
ष्मीळीपन मेठशी पठे पनंठी के ठादप पाठीष्
पाणी पायमीष शे रूपान्वे ठांस पाठपीता पाठे ।
ठिठुन् थिम सेनापतीना शोघ्र मनतां— माठशे

जे तो हमे 'स्वर्ग' मध्ये पडला आहे। त्याचाने चेराना धापून घोडला हे म्हय ये प ...ास प । त्याने ख्रिस्त मों याचे म्हणण म्हणौं आपला नाहीं। त्याने ख्रिस्त माने सांगारो या पहिले आफीन पार्वी रो संपूर्ण म्हणे। रो शोध मनून पाहरोता संपूर्णच शामण हमे आगा आणी संपूर्ण आणहीन हमे आगा मेहेल पोन त्यामध्ये नाहीं। रोप्यां मयनाक्याचे त्याच्विन्यास पुसर जे या पोत्याच घर मोठे आहे डिम्यों आपला। ख्रिस्ताने ख्रिस्त जे हे मयनाचा ठेव या गडाचे रूपळीच त्याचे माय घाणाचे घर आहे मग शोध जण त्याक्षणी त्याचंचे घरों आफीन पाहरोता। जे घराच धान डिघड आहे पराधि मनुष्य नीलहेळ आहेता।

ख्रिस्ताने मोठ्याने यंत्र मानीळ रोप्यांच त्याने आ पाठ जे मयनाच्या साठी घरों आग आहेता। आफीन म्हणिहरी मनून घोडला मयनाक्या मास्ता म्हय ता आय मयनांत येप्पडे नाहीं यासंगाफुर्वे आठीताचे

ध्यानीं मनीं। तेव्हां नाम्याने स्पष्ट डोळा उघाय करतों नाहीं डोळे उघडून करिते। तो नदरांत घाबरा मदनाला तो मदनाच्या संकल्पास् हाटमळ मनीत् याहे। नाम्याने स्पष्ट पाय नाहीं चीन मन तो क्षेत्रापन भाजरीत् तो येत अपष्ट मायें सांगातो नीलम याहे। मदनाच्याने यांपेनास् पाणी त्याचे घापास् सांगातो घेऊन् स्वागडामध्ये पणाष पयठेच येनास् उसट मय समाधान डोशा याचशेचा पुराति मय। येन घोषम मदनाल डोंगनापन छेळशा घेरों घामध्ये मीं पशुलेमम घेरों मीं घळी छान ध्यायारूप स्नान मनूम् येऊन् नीलशें ईत्मन्व अजरों हाचनन्तन घाषाने घंम फोडछ चेटाला पा पून पाठोष ने मायाचे पाडेस् नौनम याहे यापाटी नेम पाणछोन् करतीं अपार नाहीं।

नाम्याने येनास् पाणी त्याचे घापास् फान्सा ईनाम घेऊन् घाडोगनांस् छजपीरां छणपीरां पाठेष ने छम पाषाणमय डोंड चोसूं अगष त्याचे मळ्यापपिरा छजन घेरां छामस्या। डीमाळून् के

छेपमणी सालो। स्थनीरा ये येयेपनच या ग्याने थणछीनं मारो न पिगान् रोचे ग्याम मेश थणी ग्याचे नर्कामडे पोरा छिबहून धन मनून् नोच पूश सेपनो नेमणुम छीराम मलने मनून् छेहो।

मेम म्हणरोरा् रोन कळो याधेचे छुनछशेचे कळों छशीणपछोनो पश्चीमपछोनो शाडोरा याच थीपनण मूछे उछीष भर्ईष। नाश्म मरापा छीयना पाम्योछयछो छिरानेगन साम थणी छुष रोची घुच्छी राछनुनूप। छीयाचानारा् छीणा न घ्परा थालखांछी छिछानरा मधछ शंपन मोछना ग्रंमाष मेमंस् छेछीन् पाणी पोरा थाही छोक्षोडच छान यापेस्ता थणछीन् ब्राम्हण पंडीरा मेमंस् घिरा थसेरा् पेगळ ग्याचो संध्या थणो नीयमीरा नैमोरीम छान भीख छान मनायामध्ये थच्पोरीय थसा छारा मेरा।

छमे छोपछी नाश्म थणी नाणी घसडे घिरोरा् थासगर, छा. मंगामने येछीन् मधनांमा नपळ

यायना प्रेत आपन मघनाम्यांचे पाहुला प्रमाणे मघनाणीने एन पीसपीटून एन ढीघी मोठना घेरा घ्रोरा छप यागाने एम मोठन मघनाणीचे ढीघी ढीन् खापीशपींरा पडछ। त्याणी मात्यान टो मोठन पीसपी मघीन् चेठीन् ठीचछटा घेरो। नाच घोश्वेरा जे ढीम्ठों चणारा ठीमचे घटाटून क्षेणरा पडछ घठे। त्याणीने म्छछ्व मारी टो पछ ठेश्छ नाठों। टाछनन्तन नाम्यान्ने घहीने त्यामंगा मसू पेठ समठ मोठना घोष्ट्यारा् छारा् सठल मो ठना घेत्यारा पाघ ठे मस छाटस याचे मसनेच त्याच छान घेरा।

उसे समयीं घोड्डीचे घाछशाघ समोन त्यांचे छानाची प्रशंसा शाछ। त्यनघन घाछशाघ नेंरान त्यांचे पुत्र अंघनीनशाठ घाछशाठ शाष्टेरा टोघ्यां उघोष्ठ घाछशाघचा पपघन घेरा राष्ठ टापन घसायाचे मूर्णी के घाछशाठचे मना छेगरो घेगम उसे टोचे सघेरा उभीषेम घेरा उसे त्याच धीपनण हे।

. के मघनाचे घोंघुस्यानांरा् घेरोरा् घाघंचे घपष्ठे घपष्ठे घेशांची छम छम मक्षा नपे पाराज्ञाघरा् ठाम ननना घेरा छसेरा थांरा् नो.चन घाछशाछना च्चोरा मसन्न घेरा छसे शीच्यासछोरा छपीघेम घेरा छसे घणी रोच थ्वस घेगम केरो। कंमगोन शाठ घाछशाठ घ्यायापूर्वी छपघे नाक्याने ठाम नजन घेह्या घेरा घांरान् चीरोनाचे नाक्याच ठाम घणी यशछनाचे नाच मघनाज्ञ मरापा घीयाचा ठोन छसे घेने ठोष्ठे घाछशाछचे पसंछ शाष्ठे घरोरा् घाघन याघोग्रीं मचेरा् पनस्पन स गडा घेठीन छम नणी म्हणे मीं चेरोनाचे मघ नाक्याची पाछम ठेंम मासे घापापेक्षा घोंघुस्ला नांरा् मागा संभांरा क्षेण घाठे ने रीच्या सांगारे घाछशाछचा छपीघेम घेईष् । हे म्हणे मीं मघ नाच मरापाघीयाची पाछम ठेंम मासा घाप घोंघु स्लननाचे नाक्यामध्ये केष्ट यारूप मीच थ्वस घेगम घेईन । याच मक्षने घोंगेंचा सगडा घेरा छसे घाछशाछ यच्चे सध्यस्थ साहेरा। नीश्चयं साम

छे नाव फाठ सर्वांचा पृथ्वीत अणखी तो जे म्हणेल रोज रेट नाहींस । फागास थापठे समान घोस पून घाठशाठ फर्स जगठेरा यांछेंगुरुलानाचे भान्या मध्ये जेण मोठा नाच घेय ।

फाठ रुठोस भनुन घाठझा थंमपना छे थापथेच मासे कपळ मयनाच पनंडी त्यामध्ये तीन पक्षी मोठे मयनाच यासानोंछे ओक स्वर्गीं छेंघ पाता ळात पखुमी पृथ्वीमध्ये मयनाच भरापाचील यघें पखुन थाणछीन जेणठी मयनाच मध्येरा थास्के नानगणाचे घनघानीं मास येण आता थठे त्यांश मीं नेथ्यां चोरोनास गेले घेतों त्यामयना च्याठी मन पांच यथन नूपये आणी थम घाडा देच मात्र घोडा घेता । यश कांश गेल्यानंतर तीन थ्यान मठीने पावेतो मयनाच्याचे सठोरा फेथच जाठ नाठीं थाणी मासा समाचानठी मयनाच्या पावेतो न पावे । थत्र घोपणी मयनाच जोलन छेळायाणी नोघाठेरा तेथ्यां आं फान घूनस थाणी नेघ मेझ । नमनान ठसूं जगठेरा शूं जेण येस ।

आ। म्हणूह मग्रनाम्न मों ग्रोंहुस्लानाट् हस्लोना प्रुनाम्बा नाजभाठ घेयं मग्रनाम्नास् पठीपंच मना यास् पड्ने पद्दें सापन पह्ला रा७ ठाम्ही येपे पसा मों पनठीन् येठीन् ठम्हास् पीघा मनीन । टोष्यां म्नां पीनयपूर्पेन्न पीनंटी मेछ मग्रनान सामा होने येपे पड्ने पद्दें पनंठी यांट् मों पेळ्यं न समझें पणी मामा समान्वानछो पपणा पाघेरो न पापन्न याठीपन मग्रनाम्नाम्बी पेठ घेण मठीण पठें पठीयास् मासे पीघागीन्बी पह्ला घेय। मग्र नाम्नाने म्हणूह मों फीनून् पम्नापन ठीमन्बे घन पस्लु। टाहपनान ठीपणास् पह्ला मेछ नोमडे एम श्रृस नूपये पणे एम हस्लो छेठीन् याभागास् पीघा मना पपन्बठोस्लप ठे मास्रो मासो स्राछ। नन टोपे नान्मान्बे पह्ला प्रमाणो मनछों एम चोपस पणछीन नाठटों टान न ऋणे पणछीन् मोडी मीळ्टा मग्र नाम्न मटापाचोस्र पसे नाम्न चेयेटा स्राठन्बे घनो घनोम्बा ग्रोंहुस्लानांट् फूलना मेण्छो नाछों यास्लप मटापाचोस्राचे डोमन्बी मन्मा श्रेन घेगम स्राछटा।

मयनाम ऊने चीपडी मठप्रान् शाहि घेरेरा् थांरा् घ नीयम ऊस्लो तो ञे मागेह रांव ल्यास् ध्याप्नंमगरा आणपथैरा थांरा डीमा मयनाख थणी मयनाणी ऊम डीघसनायन थान मचीरा घेरारा् या छोपडी पीस हस् नूपय ठोन मछना पापेरो थान मेव्याधन मध्यानल्लकीं ऊमप्रठन ध्राघ्मण नाभ्रन्वी पनोक्षा मनायायाल्लप धाहेरा थाणी घोहहेरा् मयनाख मीं थाणठीन् म्लठौं मागरा नाठों मपळ डीमवी नाणी मम ध्या। याधन नाल्मा ने घ्योरोय क्षणान्वी थपेक्षा न मनून् राक्षणी नाजीस् घोम पुन् थाल्ला मेछ डीम्ठों यघंवे सांगारो का। नाणी ठो व्यास्णो थ्याध्राथणासमोन ऊिपी ठामठरा् हे घेराव ऊपध मेम वमत्पूरा शाहेरा्। ठे मय नाम प्रतापाछोल्पान्वी नाणी थणी ऊिठयाछोल्या वी माय यघंस् ऊन ऊनोछ ध्राघ्मण धठीन् थरा घ मोग ऊभंपप घेय।

ऊसव ऊपध घाहरा सपनरा घेरेरा् ध्राघ्मणाने माल्मा।? साठस थाणी थातूरा शक्ती पाकीन् मोखो

धीशाइ घेऊन् धर्कार् अशीर्षंघ मयनाक्सास् मनून् म्हणुन मयनाला हे माझे मने सानीधी घेयेश पुनः मी यांस् मयनाक्सास् घोड्यो । नाक्ष घोडवेरा हे मनय गोष्ठ म्हणारा म्यां धपड नाणी ओम्यांस् घोड्यो पुनः ओम्हा पासुन् घान घेईन् हे मचापी घेणान नाड्यों । सेपयो ब्राम्हणाचे थग्रघने उस ठच्नप्र ते नाणीचे थंगांपन कीलो नगपत्र थेरात् तो सर्प नाणींचे समान सोन ब्राम्हणास् घेऊन् नाणीचा स्वीम्लेन मनाप राक्षुमाच नण मनून थोगोम्नन मेम । ब्राम्हणाने तो समस्त द्रव्य तोथेन घसून मंगाभस् पंथेन घोड्य । मग नोक्ष मराभाचोय खोसा घारा धणी म्याचे घात स्यांत् थरोशय घारा थप्पीरीय ईश्वन ईछेने याचंचे सराऋीयेचो धीमा मोमपो न नाडोड घोखोट रूपस गनोघास् पनीरोष मनून् थपण म्हणों धिर नष्परोरा यांचे ओशी पर्णुम असे ।

नाश्र परान्तनाय ईश्वनाचे ईछेने पनम सुधी

त्याचे आज्ञा इंग्र याजीकडे इंग्रजी आणी भोन्सले चोरून
प्रकृती चाठ भानो आठंद यांणी नागपुरचा अंश सा
आण्याचा असे यामुळे संतती संपती संपूर्ण होईल
धनम खुषी असे। नाम मराठ्याचीच पद्धीची पासून
सैन्य संग्रह करीत होता तेथ्यां पाठींब्यास सेना स्वाठ
शर्थ्यां पीवान्नूं प्रभूंचा अशा चांदोरा छावना पाप
शा मनायाच आपस्थम स्त्रय आणी भुंईयां आपष्ट
भोन्सले रघुजी पडून याप्रचेशी एकछत्री होणे सम
शी पनंडी महालसाठीच असतां सांगोपांग नूपों होतं
समरा नाठों धन त्याचेच पानपत्य मग मनीन पठोटे
भुंईयां भोन्सले शासन मनीन् आणी पारशाठी मन
ठीवठून् घईन्।

याच मनानो फोज ठीघ मनून् असो पीन पना
करूनो नमठश्रेष्ठ सेनापती पंचवीस सहस्त्र फौज
सांगाती घेऊन् मठीष्ठ नाकमठमस् पाठवीट हो
आठीन् नाकमठमचे नपघास् छावणीमध्ये युध्दांत्
पनाकय मनून् नाकमठमध्ये मीक्षांडील् घाय मनीन
नोम नूपये पापड्र नपघ घांगी नूण धनून् पळू

अर्थात् ढांमाने मीछ्यांरा अपम प्राण संनक्षण मनून् नाठोम ठिस्तनोाम्मन थणछीन् मीछ्यास् नय मन शांऽ पठण्या पाटेरा याचंबे मनराळी धाम्यापन ठम स्तना घोछ्यौरा छिम्नना घेण घांघ मेष्ठ ।

यामांरो ठळू ठळू मेछानंनाय मभृगोम पुर्ण्यां मीर्लांस् नय मनून् स्याधंव नाक्ष घेठीन् थपष्ठ मटीष्ठ् माणसं सर्पत्र नेमणुन मनून् नाक्ष्याच्चा छिम्नना घेठीं मगष्ठेरा । त्यांम थपथ्यामध्ये मेपळ नाक्ष नाम नंघ घामनपम नमीथान स्यान्व नाक्ष्य घेराष्ठ थणी गो पळून् घेशांरानास् गेम । स्यामंव पीपनण छे ।

नामनंघ नाय नाळ मरापाघोल्याच्च अपर्ष घेरा थाल्लप स्याचे नाक्यापन नठाई न मनून् मनोमनी पीन्वान मेम नोणछो छळाणे घेशन्लघू मनाप छमे मोसाने नोमनंण मनून् स्याचंस् ईमिमघागों थपष्ठे घनी थणपीष्ठ स्याच्याने स्पस्थन्वीराने नाठोष्ठेरा न्वों गोष्ठ थंरा मोमे मनघूंग नाठोम थपसन पडम्यापन थास संघन मनायान्वी थंकल्प घेणान नाठों थणछीनऽ मेछानंनाय मभृगोम्नव पानपम मनून

त्यांचे आधीन्नतीं आपले लोकांस् पाठवून् शासना केली ।

यांनं मध्ये नामन्वंच नाया पारोनेम आणखी न- थपघे मनराळो शाठेर् रोघ्यां मरापाघेयाने पीवा नठ थरां नामन्वंचाव नाक्ष घ्यावा थठलप घेर्ठी न समेठ मेपल्क छुनवासमात्र । ठेम म्कणरीठ के कापयाव नाक्ष घव्लामानाने लठवून् घेराठ थस न मनून् कन व्यास् गुप्तनूपीं संयन मनून् म्हणू समाव्वान सर्पत्र छेठीन् शोमनपयन मम्पानंतान मग नान्म घेराघ्याने थध्याती घेणान नाठीं या रूप ठेव मर्रापरा ठीराम थव ।

यव पीवान मनून् थहला चीढ्ठीं थवन्व लीपठी मलनाके गुप्तनूपीं व्यास् मानून् गाल ठेव टयनठ । मारा:लव्ठीं नेघ्यां ठीठून् घाठेन थर्ठीठ् व्यासनयीं थप्रगठ थसून व्याव ठोस लपा ठेव गाघ्य पना मर्त्त साघ्यापन शलधनो ठेम स्यानोस्थानी ये नीरा शाठिर् । या थामज्ञा गोघ्यी पनंपना पठांस् मव्वान शाक्षार् हाथपघ्या गोठी नाव

मनाने थयऊन पनस थय साङ्छ डीपसां नघ्यास् सांगुन समछ पनंऊी थरी न्वोंरायस्लनुपी नाथो छ डीपस गेम नाव्रों शाध्यापन थपसन पायून् स्वामीस् घ सर्प पृरांरा नीपेछन मेज । नाक अमारा घ सर्प समाधान थयऊन पीव्लीरा घेऊन् थशोशय न्वोंरोरा शाछेरा पीधान मेज ने मेणरो असने घेधुन नीघून मरा घेरा। नारमना घोष्टछ ऊपाय मर्छो घोसूं घेरा नाछो घछाघ ईश्वराने मम पेधप वशा प्राप्त मेछ।

नामचंद्र नाय फान न्वोंऊन् घोष्टेरा ऊमनी माऊी ऊछयाछोमा सांगारे मासी थशोशय मोरो थछे ऊम्छों न्याघंस् येये घमपून् थणाध्यापन मन न्याघच्याने यान्वा मर्छो ऊपाय घेऊं समे राछीं यासंमगांऊन् ऊघ्यान घेऊं समरों। नात्र तुम्ही नपन्यान्वे थस्रा प्रमाणे माप नपळ अऊन् थापष्ट नपन्यान्वे येथे थामगठनुपीं घेऊन् थछ नाया ने पीनयपूर्पम सपीकृन समाधान पीछोरा मेछ। नामऊमान न्वोंरोरा घेऊन् घोष्टेरा यान्वा थण

थेन् मर्गों ऊिपाय पाठरा नार्गों पनंडी छन चांनेम नोग हाम थछे ।

थजनवी नार्गों जुडरा थम साठेघावे घनों नाव पामयावा थनुनोधि थठे थ्यांरा मास श्रण थगत्र थठे नन ऊिन्कों मठों मठीण मर्गो मनायास् शक्त घेठीं सम्न रान मों यासंमगाठान सोडपू समरों । नाय ठर्षीरा थेठिन् घोष्टेरा् पेम मय मठीण मर्थ्यै थन मों के पीपनौंरा् पडमे थठे थास् न्मामलेण्डी मनमाने मामा ऊिपमन थेय रोव मम मरांप । नानडनानि म्यठ्ठ मामो पाडघी थ्रंघ्यापन घेम पडणान नार्गों पनंडी मसाडन्दीवी थले डेठिन् मामे येघे याड राव डुटे छीम्पन के मनी ।

नामन्वंछ नाय आण संनहणाय नानडनावे मरापंडघी थेठिन् स्पानो सांगारो छोपठो धनुन् गेडेन् यामनने यागुगमार्थान डुरुमना पाघुन् थशोशीन पुर्वन थपठे समस्न पनीपनासयंरा नापपन स्पान थेठिन् थान नाभो छेराभ्नगीवा

आज्ञा मागे लाऊन मनोऱ्याप लढाँत प्रवेश झाला पन अफुहुन्योन्न येऊन् उमळना नगाऱ्यापन उंच होऊन् धणी तोपा तया धनुष्यांचो धपड मेळ यांचे शब्दानुसारी नाश्च मराठ्यांचीहि वैराग्य धावून् ते भोवतांस् पुरुं मराठे अग्यान शब्द धयला येतो शोध मना धर्माच नामर्देपणाचें अस्थान भेठ यांच प्रसंगांत नाशो गेलें होपस उगवण्यापन पायचे मधनाश गुहनूणानुसंधान म्हणून् समजुटेत् ते नाश पसल्लनायाचे छळला म्हणून् धपराण्यांचे मीठाचे नामर्दपास् ललठून् होळ वाठे यांच गोष्टीचे धांत: मनपांत् कोपान्वीत झाले ।

तदनंतर मधनान्याचे यहे प्रमाणे समधर्वेश सेनापती सैन्यासहीत खसनम येऊन् नामर्दपणाचा चे आश्रयास् धऊन् नाश्च उस्लपक्ष म्हणून् फौजस । नाश्च पसल्लनायाचे मानायाचे धपसन टेप्पां नाश्च मराठ्यांचीस मींठू मराठे यांच नूपों म्हणीं उम म्हळ जरा भीम टेप्पां नाश्च पसल्लनायाचे संजोगणागीं नाश्च मराठ्यांचेस्यांचे दुष्पणांचे धन

रण अनुभव म्हणून नाथ पसन्ननाथास् श्रीपिठवे मेष या अवतरणाने व्यमपोरा घेऊन् सापधन पूर्वक नाथ पसन्ननाथाचे संरक्षणाकरिता नियुक्त झाहेत्।

यांच्या पुत्र गोपीचंद नाथ तीनंदाजी यनर्थ घाली तरपन चाहुचीणात भाग घेनचीज घाणी सर्व चीथेत् नोडून तया अरोघमळ व फार श्र उजा हा अमण अपष्ट चेल्याचे संरक्षणार्थ सेवागण घानोहानी घाणी स्थानीस्थानी येमणुक म्हणून आल शल्याहेत.त सर्वत्र गमागम म्हणेत्। नाथ आपण गंगाजळ नावाची तरपन अथडे सांगाते डेपीत असे ते तरपन दरी असल्याने नाथ पसन्ननायात् पन्नास माणसंची म्हणून नेनून समेश त्याच धळाने पसन्ननाथ दंभमान सदैव असेत्।

नाथ प्रतापाचीच म्हणजे प्रस्नने मानायाचा व असेन न पावेत दैव योगाने नाथ पसन्ननाथाचे चेल्याचे सोपलनोभ आल्याचे चोपडी अपनीत

घ्यान पडीभ्या पासम नाडोश् आहे। या अपसनांत्
नाक्ष प्रतापाघोत्र छम चांगछ शनपन पाठून्
घेऊन् यशछनाचे मजांत् प्रवेश प्रनून् पाठतीत्
पाक्ष पसन्तनाय स्नान मनोश पहेत् छेन्ह अणून्
श्रुत गतीने येत् पडेश्। खासमयीं थ्वनसामाने नाक्ष
पसन्तनायास् म्छव्ह मजनाक्ष प्रतापाघोत्र ऊीत्र
गतीने येत पहेत् पापनतो नक्ल घेऊन् घाहबेत्
गंगाजळ पणा आडवा आषोप्राय गंगाजळ नाचंवो
शनपन पनंऊी थ्वनसामाने तो न समप्तन् छम पडौंत्
गंगाजळ पणपीह। तो भाडशाचे समजहेश् ने पायुष्य
श्रीपपनव पडे। यामध्ये नाक्ष प्रतापाघोत्र आशो
पनगतीने अऊीन् स्थान ऊास्त्र प्नुत्न् गमह शघ
नम्नन ऊाह्ली मातीपन पडताम्र मयम्नेमठह पणौ
घपम्नन शष्ठ साम।

शघनत्न्य खायंवा पुत्र गोपीछ नाय खाचे ऊांतः
पुन्यांत् प्रवेश प्रेमाने तो समजम ने युध्दं पीयठ
ऊीपस्थीत साम छे म्हणून् अपह धनुष्य भास
ब

संयोग मनून् रीन सोडम रो नाम्यान्चे थांगों न मगून् घागोम्यावन मगरा घागोठ फूमीघन मडष्ट थणो घूसना रोनठी मणीन्चे ओंडमस मगून् मये सेम थान्च थपसनांत् नाम छुरागरोने गोपोंघ नायान्चे डाक्ष नघून् काभष्ट थणो थाछन्वी लो गर्म्यानशी सेरा रोकठी मानून् गाडीन् नाम पस न्ननायान्च ओंड घेठीन् थग्ठे स्थानी गेठेरा ।

नाम पसन्ननायान्चो लो सछगमन मनायास् ठीम्यो गोली घेठीन् ओंड थणायासाठों डुनोछोंरास् पाठ धून् यत्नपूर्वम ओंड थणघून् न्वीरा थनोछण कल्लों नाम मरापाठीकास् श्राप छीछा के कान्चे ल. डुक थंराज यक्त डेशीष्ट। नाम पसन्ननायान्चे ठीनष्टे सेंम नाघप नाय मम्रुरी सारा डुत्रास् घूठरान मेथेंरा ठेघून् नीखंठम नाम्य भोग मनू मगरेरा ।

नाम पसन्ननायान्चा मनम थाम नूमपरु नार्चन्चा छन लण येरा थाने पीन्वानष्ट के यार्छेमनान्चे मोम कोमेन्वी मठ नाम्यान्चे मागोठ घछष्ट घंशी पीणा गाछीन् नेणठी घोसरा नाठों घक्षीण छेशरुथ नाम

हीचार्थ मसंघनी खाने नपळ अठीन् आपघा समा स्थान अनुपूर्वम सांगीतम। मसंघनी छेघान्तील घेऊन् फ़ान अभ्यासन मनून् खास ईश्वराचे सोड पयाचा प्रयत्न मनूं मगुन् घष्टपंत श्रीम सेना मरी खांस् युध्द सफल ध्यायास् चाखा छोड्गे।

श्रीम्याने स्वत्ष मशनान ममनपंछीने याचा हिमाय स्रणान नाठीं आपनव मों अठीन् याचा शेपठ मनीन्। हे म्हणून श्रीम्याने नुस्ला पेश मघन घरांत घेऊन् नाश मयापाचोथा कपळ अठीन् पाठीन ठीजना मनून् घोष्टम मशनाक माठीं छलंटी म्हठीं पीनंटी मनणा घठे हे पायठीन मघ नान्याठी पन स्वत्ष म्हठीं एम म्ह्यानंतन श्रीम्यास् नीनाळ घोमपोष्ट श्रीम्या खास्थानी ठीमस्थोटा घेऊन् छमछान मंघन धनून् पेशमघन नान्याचे ठीनापन मठीन् घोष्टम मैघो धाळमांस् याच दणी माशे नान्या कपळ पाठप नाघोंरान ठीम्ठांस् मानटां। नान्याने म्हघू घेऊन् ईश्वन साक्षी मनून् ईश्वनाचे पाठपथाचा स्वीमन मेम टोप्पी नान्यास सोडून्

छेऊन् थ्रेंब घस केडून् त्तुटी भनूं असञ्च।
भाष्माने त्याचे साष्सापन् संकोष्ट घेऊन् यघड
ईनाग छेऊन् नापपन थ्रेमनास् मसंघनी नपळ
भाठपीष्ट शेचे कंठी घोपस त्राऊन् त्याचे नुपवसून्
सांगारी घेऊन् नाञ पसंगनायाचे ऊनष्टेष्टे सारा
सुनान्चा पडोष्ट् नाघप नाय नापेन्चा थपष्टेघापान्चा
सूउ थ्यायाल्लप चोळस् थऊन् पळीन सुनाचे
घेस्लाघा नपळ पढूं थानंप मेम पक्ष्ष समथ्थीपा
थनी नार्सा प्रम्लनच्या ष्घु पुरी मनून् मळसेप
मनीरा याञ्च प्रमनी थनेम घोपस थरा थसेरा।

येथे नाञ प्रसापाचोख नाघप नाय मफूरीफ्नचे
थया पीषयी मनल्लापाने पीन्चान मनीरा ईछाथ्रेन
मसंघनीने थसष्ट- शेष्ट थछे याल्लप सैम्र चढाई
मनून् त्याञ्चा छेरा घेणे पडेष्ट यासागीं फाञ पाठपून्
ठीनीछपन चढाई मनून् थठना घोपस मापरी
युध्धे मनून त्यास मनराळ्ीं थणष्ट।

घंगाम थणो घेऊन समस्त प्रसापाचोख्याञ्चा
भा थपष्याचे नाबन्ननपरीं प्रसापाचोख छपछनी

शाला मनोरा चीडंरा छिमनाशी न होरा डमन्न्द घन संन्वय मेद्म थठे सैनदी यामेदा छधीम म्लिण्ही पीषयीं न्हून नाडी मठण्यापायेिा थाला मान्लापन फौज नाडीन् मोनबेधंडो मनून् छसेरा् थणी हे मंत्रणा मछ थठे नन चीडलीन् म्लिण्ही भीम सेना थरो भि म्लिण्ही यामांरी ये राम येरां रामयीं मना मर्नू नम्र मनरान्हीरा येडीन् पायश्चापन छो क्षो मडून् मान ढेडीन् श्वास् संयन मनू यश्रीन मंत्रणा मनून् नीक्षय ठेयम थठे नाक्ष छम्मधी पन्हाने नाक्ष मनीरा् म्लिण्ही पीषयीं न्धीरीन्वा पीषय मेनारा् नाग्नी थनंछाने नाक्ष मनीरा् थठेरा् ।

छम चीपणी नाम्मान्वो सठेडने पळून् फडीन् म्लेठे घेरी यान्वा ठोम्लणा नव्यरा राछन्तन न्वो भीरा् घेनडु पडडु । नाम्माने रीन्हे छुए क्रीयन्वा घंड मनायाम्लप छोण्ही मांडि म्लपून ठामडेरा री धोन्य म्लन म्लपडे क्यामने फान मक्षापीस घेडीन प्राणत्याग मनरां॥ घोडडु थने नात्र रां मम फान मारानां छेडीन् मम मानड पनडी ओराडी

सर्वनाश ष्यायान्या ललक पावस छे अण के थाचे घणछीन् फान छोपस नाठींत शोघन्न शीघ्रन घेईहू छे म्हणतां म्हणतां प्राण सोडम।

राधोपासून्व नान्यान्व छेभ्यर्थ कामश: ऊितनो मन ग्रास घ्यायान्वा ऊिपकम सांस आणी पर्मंड छेम म्हणरोरा् नाक्षाने यशछनेभ्यनीन्हे फला ऊि छुंघन भन्दून् छभे घायलेस् यारला छेऊिन् संभत भेम थाल्प यान्वो पृथ्वी घणछीन् मछापी अणान नाछो ऊिननोन्नन न्मून घेईहू रासव घेऊंगो प्रगट यासाठीं नाक्षास् लेडयो स्राम।

थिपं नाघप नाय छ.छींत पत्नीनत्र्यान्वे घेतलापा नपळ पानळी पढरा थाणी थ्यायनपळ सवैप थारोरा् थ्यांचो नाना सेप मनोरा् याच्याने यायपन रो थे लाछ थारीशय संडीप घेरोरा् थाणी नेथ्यां रो पत्नीन पुत्रास् पढणयास् फरा नाघप नायछो थान्वे सांगारो बीनंतान भण येण मनरां— पत्नीनत्र्याळी पत्नीन्वीरा माझेरा् रायनंतान पत्नीनान्वे पुत्रान्वे पाहाममाणे रो थायंचे सांगारो कने ममरायांत् पढरा फसरा् थाणी

यतीनघुरुषी आर्यस् गेला अनुग्रह मनीष् आणी नाघव नायाने अपन अपधा समाधान आयं समोन धीनंती मेम आपन पतीनअच्याने फान छेगलीत घेऊन् वापडे घापाचे समद्दी च सर्व पुरांत यत करून् पीछामना मेछ। पत्नीनाने व्यासिंमनाची अनर्यंता पाळेन् व्यास् नीरूपणनूणी पनोसा चीछा याणी व्यास् पुढे मनून् साना समाधान घाघ्याच्ये छनून नोपेघन मनून् यत्नी मेछ।

याणी अनुनगोयांठींठी पीनंती मेछ्ने घडीता अळापासून घंगाळ्याच्या छआना नीमणी येत् नाही घंगाळा न घेऊन प्रतापाचीयाचे स्वाधीन पाठे घे छी मइच्ये नाढशोने घाघशायंने नाग फनून् आला छीछी छम नणी जीमनाय व्याचे पानपद्मारूप मा ठप यासाठीं याघनायम श्रं घायघून पंक ठआनी मनसधाने यापडे आपचे सैन्यासगठ नावय नायाचे नाढशीने नाम प्रतापाछीयास् धनायोअनणी घंगा ळ्यावन सैनात घेऊन् चें मधीन्यांत् पठण्यास् पाप देत्।

मघनाम्याचें यांचें सैन्य सहीत धुडाडुदी ला आपन त्याठी न्हठ्ठ धाम्यों येथें सुध्धं मनायास वाठेसि नाठीं अपळ न्वोमीत्यानीच साठीं त्याच्याने पीपस् छत्रामध्ये प्रवेश मनुंन सत्वर् ऊिम्हो घाव शाठीं फार ऊिम्हो मांठी मरां पत्ती नव्या ऊिम्ही धनम सुश्रीने व यान्ही ऊिम्हास् नीपनत मनींत नाठीं। छपें न्योन्माने यधनायम थें घयधुन ससैन्य याठेशांत् प्रवेश मेम्यापन पठम्याचे यानेछान सैना पत्तीचे यस्तानुनूप येपेपन सूठतान न्वोमी ठेठीं मग श्रेत् नीं ठन कंठी धाडमडे येठीं न पापे धगी ईम मठ्ठ मटे ऋठीं न सने।

राघनम्नन घावशाठी सैम्यांठी नात्नमठमन्या भोम मोठपीआपन नान्याची सैनाठी यांचें माघे येठीं मगठ्ठ येतां येतां सेना आपधी स्वराजन्वे गडा नपळ पापम्यापन छमम्लवों घेठी मठुन् मात्र घोम्या न्याठीलें घावशाठी सैनाश्रीपशीं यधनायम थें घावघूनास् रोफान्वें गोळ्याने मान्नून् गामम पमेंठ फोत्र नान्याचे सैन्यांत् मोठून गेठ्ठ।

यायंचा उभीन पाळुन् पुनः याउशाउमनडुन् अणाडीन् एन उभनाय छत्रपतनी मनसुपासयीत ससैन्य यायांशी यष्टेत् आयंसुठी नठो हाणीन्व यरी णुम मछ । क्रमशः धापीस नण अमीन मिम ठींबू स्थानाळुन् यष्टेत् उपछ्यान्वी एम अशा मनून् यशठनांत् मघन ठेप्पीछ ।

धापीस उभनापद्भरान नाम्न मानडींछ यंगाभ्यांत् यष्टेत् अणी पठण्या पासून पांक्वान्वे सेन्याधीपाछी युंपत् पायझन मिन ठींठ नाम्न नानमछष्ट सोडे आपन पाळरीत् ने रोयोष्ट पाम्मान्वे सेन्म मागे मागे येत अठेत् । याम्याने त सशंम घेठीन् यम छनांत् न अठीन् यथमानांत् नाठीष्टेत् रोष्यां नाम्न मशापाठीम यायष्टे मडीष्ट सनधानास् पाठपून यद्म यूपंम यशठनां घेठीन् आम । अणी सेतमन्वे म्नेगोंत् नान्माव्वे नाठयान्वे स्थळ मनून् घेठीन् अनेम मम्न मच्या सोगाता घेठीन नाम्न मशापाठीम ठींठनाम्ना शी पेठून् आम्यंनपळ मरीपम्न माष्टेत् अणी एम

पाळत ठेवून अगदी छैंम म्हणून ते यवनांच्या छैंम सांगाती पळाले म्हणून चोख। यावनीतील मराठेंच आणी प्रतापादित्याची फार [illegible] त्यास झाले।

औरंगजेब दीपवासानन्तर मराठेंच परतीन् छंदोस् असे समयीं पनानतीस पापश्चापन काम् लशी मध्ये चेप घडला झाले व त्यावान छंदोस् माप श्याने पनीन घेसकरगीं [illegible] रामोजी प्रतापा दीत्याचे पानपत्याकडेप औघूसानाचे फौजसून तीन चौथाई फौज घेतेन् आज्ञा आयापन मानपीठ मनीस् साक्षीने यायापन पापठेर। इथे नाव प्रतापादीत्याचा प्रधान सेनापती समयशेला समीन घेतेन सारा दीपस नाव युद्ध करून मानस भटक तेथ्यां पवीनाने पीआम ध्यायासप कठों तम दीपस शेघे छापनी भेट।

शेघे छप्ने दीपजी समयशेल्याचे कहुन्दा समा चान पापडा घडे। यामनीतां नाव मान पाय घेतेन् यतां लय मनापं लय शेवेंट याचा पना मतीं मनीस् घेरीत। [illegible] समयींस् पाळरोस्

आद्येवो मद्योहे इंगो सानोंदो एम ऊिमनउलां॰ आदनदानामध्ये येजिन् म्हणरा थाठे दाणा गन थरौ मों अजि यालप नाजाने मोग नागान्योरा छेजिन् हून देये॰ म्हणुन् उजान दोइ थास् भासड ने मासी मन्ना आशों नपीरानणी पीड मन्वउनींग् थछ याउकोस्लप गोम हूत दये हूत देये यापमाने छजान उजिन् थपणा आपूघ हळ घेजीन् युध्यास् न्याडहेरा।

रोप्पां ओंराःउनांरा् अजिन् नाणीस् उसड मासी इँग्न उनदानामध्ये पीघा प्यापल्लप नं गेइ घेरो जीम्हों आपप्पा म्नय पोश्या शाम्मा थाद। मद नाणो दोहड हे मणी गोध्य मासी मेण्हो मन्ना थन्न पीघा प्यायास् गेइ नाठों। नान्माने म्हउड हेव हेय हव मासे सपनाशाव समय देय यशउने प्यनोवे मंघोनांरा् अजिन् पाठे.ड नो घस्तोणपलोनो दपी पश्रोमपलोनो शाड थठे रोप्पां मणाम मना थासयो न गेहेरा।

अमग्राना थपठे सेन्ना सगरा अजिन् पनोनारो पेव

मैत्र पत्नीनाने त्यांस् सन्मानपूर्वक पुसत उम्मास् धानां मय मरीप घठे युद्ध मोक्ष मछठ। नान्याने म्हठह यन्ठो धणठेन् युद्ध मनणान नायो मासा छपसान मठ मन य.रूप मों मेघ घेईन्। या पन त्यांस् पौनन्यांत् मेघ मनूल् शठन धाबन गड पडा छपधा ब्लुखीन कीत्या धायन्न घेयारा् त्यांस् मेघ मनुन् पौनत्यामधे घारात मेपळ मरापाघो त्यावी नाणील् मेघ मेठ नाठों मंमी हूळेचे पूर्वी नाघप नाय खठिन् त्याघनाचे घानापन ठिसे ठाठान् म्हणु मगष्ठेरा् ईमडे मासा पनीपन छठे। यारूप त्याग्रांरों कोण्ठी गेष्ठे नाठोंरा।

पकोनाचे समस्त छीण्मन् शंमन मनोन नूपये नोमडे याठीपनय पस्लपाप नगपन ठे सपं घठित् पुनः ठोंघूलानास् मयाण मेठ पठेंग् अतां घरां मशींरा् मरापाघोआस् मशीमामी साठ। साघ मान नामघ नायाने ठे ध पघे धन टापां धायम्न कोंठोंग् घाघशा मसमोन मापरा मेठ।

घघंगीनशाघले पकोनाचे पीनंरी ममाणे मरा

ाछोयान नाक्ष्य थाणी मन हघेन्चो फ्रानमान थाणी यशठनकेरा छेराघ राषा ेष्टरा् नाघप नायास् छठीन् सन्मानपूर्वक पछार्पण मनून् पीछा मेछ । ईसार्थ मसंठनाचे मनानय थ्याया पासून नाघप नायान्चे पश्रेड फाठीछो चेछोंरा मळून् अठीन् छम पठव छेरीरा् के यशठनांश सर्पेत्र स्मशानाम्नन छेठीन् नाछीश्च पठे यान्याचे प्रान हुछीरांराःमनण घेठीन् नाघप नायास् छैछास कमछ ।

मकेमनी पीचान मनून् मगठ मेछ यानाक्ष्या साठों माले घापान्च होन छेठन माछ थणी मद नाक्ष पीकमाछीसाचे मधन डुजान्चो मायशा अशो छो गेछ छाशीयास् म संसान छुष्ट यान्च नाक्ष्य पर्च यान्चा प्रेम छाधेम चे मनतो टे छेर्छ यारुप मोन्चीरा् राछीम छपठ थेया प्यायापूनरा ठेठीन् पर्शड छपघ नाक्ष्य फार्नस् राषा सायर्यास् यधो पयुक्त पंठा मनून् छोछ मेपळ यशठनकीरा नाप मात्र नाक्ष नाठहेरा छपण राषा छणछे न- फाठीछो मीःसंठान मेपळ नाक्ष बांघ नायार्पनून् छाधंना

पुत्र नामे राम नाथ यांचे दोन पुत्र वडील नामे
नीलकंठ नाथ धाकटा नामे श्यामसुंदर नाथ।
नामे नीलकंठ नाथाचे दोघे नातू मोठे नातूचा
पुत्र नामे गोपीचंद नाथ त्यांचा पुत्र नामे
रामचंद्र नाथ त्यांचा पुत्र नामे गोपीचंद
नाथ त्यांचा पोरगा ईश्वरचंद नाथ।
त्यांचा थोरा ठाकूर यशवंत त्यांचे शामोड
पैठणी वनमाळीस् पाठ। नामे नीलकंठ
नाथाचे वडील नातूचे संतानाचा उपाध्याय घे।
त्यांचे धाकटे नातूचे होते पुत्र वडील नामे
कपलोरा नाथ मधील नामे पृथ्वीशेन नाथ
धाकटा नामे पृथ्वीमोहन नाथ। कपलोरा नाथा
चा पुत्र नामे नारायणीबाळ नाथ हे नीलसंतान।
पृथ्वीशेन नाथाचा पुत्र नामे नामदेव नाथ त्या
चे पुत्र नामे पंचानन नाथ त्यांच्याशी थोडा
पौत्र यशवंत त्यांचे मधी नुनवगनांस् पाठ।
पृथ्वीमोहन नाथाचे तीन पुत्र मोठा नामे छत्रीचंद
नाथ मधील नामे कुमुदशेन नाथ। छत्रीचंद

नःयाचा पुत्र नाम्ना धनंजय नाय त्यांजचीठी मौंचीत पठी घठे त्याच भुनः मनी मं ठ.मशी घठे ।

नाम्ना नाम नायाचे मनोहर पुत्र श्यामसुंदर नाम त्यांजची छोन नाणी मोठे नाणीचा थैम नाम्ना श्रीकृष्ण नाय त्यांजचे छोधे थैम पठीव नाम्ना शीपनानायण नाय धमगा नाम्ना लीमछेप नाय शीपनानायण नाय नीःसंतान लीमछेप नायाचा शोम्य पुत्र गुरुप्रसाद नाय त्यांजचाठी थोडा नाशील त्यानुनगमनांश घठे । श्यामसुंदन नायाचे अमठे नाणीचे मउन छोथ थैम पठीव नाम्ना त्यांज मौंमन नाय मठन नाम्ना नंदमोशीन नाय त्यांज मौंमन नायाचे छोथ पुत्र पठीव नाम्ना श्रीकृष्ण नाय मठन नाम्ना प्राणसुखा नाय नाम्ना नंदमोहोन नायाचे पुत्र नाम्ना नाधनाय नाय त्यांजचे छोथ थैम पठीव नाम्ना नानानायण नाय मठन नाम्ना नामनानायण नाय ठेन मोशीम जण नाम्ना पसंन्न नायाचे संतान । यांयमध्ये नाम्ना श्यामसुंदन नायाचे संतान सर्व घरां अमन ते त्यपथेच घशठन

सभाकाये गोष्ठीपत्रो धणो धाराछीकृ— पंगल १.ख
स्यास् रोन्व प्रतीपाव्व भनीश धयेश् रोन्व चाधंचे
थणो धयेश् । धनुष्ठपंम सरापाकेत्वान्वो भया
समाप्त ग्राछ।—

NATIONAL LIBRARY
Rare Book Section.